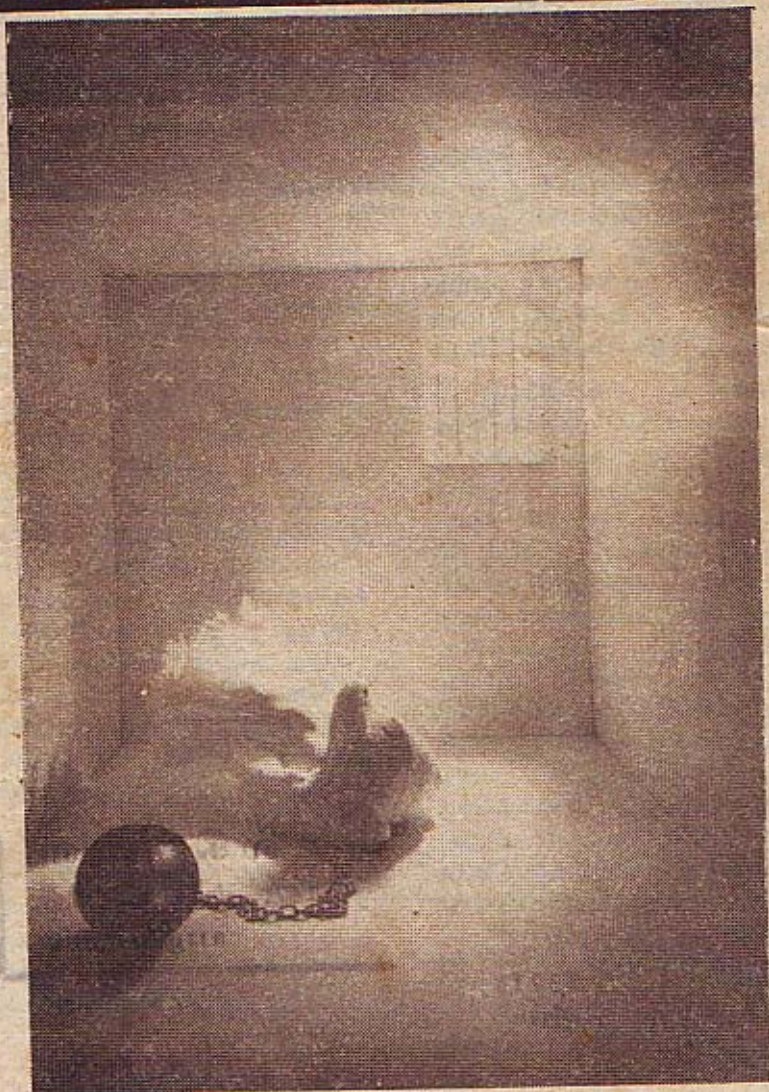

புலர்

புதுசு

ஆற்றிவரும்
இலக்கியப் பணிக்கு
எமது வாழ்த்துக்கள்

க ல் சி ச ன் ஸ்

147, ஸ்ரான்லி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி: 23711
தந்தி: ஸ்ரீராம்

‘புதுசு’ 7

ஏப்பிரல் - மே 1983

‘ஈஸ்வரி விலா,
சிறுவிளான், இளவாலை,
இலங்கை

— அ. ரவி

புதுசுகளிற்காக
அமைத்ததும்
தொகுத்ததும்

‘ஒரு நாள் வரும்
எழுதுகோல் நிற்கும்
கைகள் ஆயுதம் ஏந்தும்
இலக்கியம் இயல்பாகவே
யுத்தத்திற்கு இட்டுச் செல்லும்’

சென்ற வருடத்தின் இறுதிப்பகுதி சில முக்கிய நிகழ்ச்சிகளை நிறைவேற்றிய காலமாகிறது. ஒக்ரோபர் 20இல் நடைபெற்ற ஜனாதிபதித் தேர்தலும், டிசெம்பர் 22இல் நடைபெற்ற சர்வஜனவாக்கெடுப்பும் இந்நாட்டின் எதிர்காலத்தை நிர்ணயிக்கும் முக்கிய நிகழ்ச்சிகளாகின. இந்நாட்டின் தலைவியை ஒரு தனிமனிதன் தீர்மானிக்கப்போகிற அதிகாரத்தைக் கொடுத்ததாகிறது. முழுமையான நாட்டையே இது அதிகம் பாதிக்கப் போவது. ஆயின், தமிழ்த் தேசிய இனத்தின் பாதிப்பைப் பற்றிச் சொல்லத் தேவையில்லை.

ஒக்ரோபர் 20ஆம் திகதி ஜனாதிபதி தேர்தல் நடைபெற்ற போது சுலபமாக திரு: J. R. ஜெயவர்த்தனா வடக்கு, கிழக்கு மாகாணத்தில் படுதொல்வி கண்டு முழுமையான ஸ்ரீலங்கா

வில் வெற்றி கண்டார். ‘சகல நிறைவேற்று அதிகாரங்களும் கொண்ட’ ஜனாதிபதிபதவி அவர் தலையில் ஒட்டிக்கொண்டது. பிறகு டிசெம்பர் 22இல் நடைபெற்ற சர்வஜன வாக்கெடுப்பின் வெற்றி இன்னும் ஆறு வருஷ காலத்திற்கு இதே அரசாங்க காலத்தின் பதவியை உறுதிப்படுத்துகிறது.

இனிவரும் காலங்களில் பிரச்சினைகள் கூர்மையடைந்து கொண்டுவரும் என்பதும், தவிர்க்க இயலாதபடி சகல மனிதனும் அரசியலை நேசிக்க வேண்டும் என்பதும் கட்டாயமாகிறது. எப்படி ஒரு மனிதனால் சகல அநியாயங்களுக்கு முன்னாலும் கைகட்டி, வாய் பொத்தி நிற்க முடியும்? (இங்கு சொல்ல வந்தது மனிதர்களை மாதிரிமே. நக்கு கின்ற நாய்களை அல்ல). இனித் தொடரப் போகிற ஆட்சிக்காலங்களில், முன்னர் நடைபெற்ற போரா சமாதானமா பேச்சு, 1979இல் 9இளைஞர் படுகொலை; 77, 81 இனக்கலவரம், 77, 81 யாழ்நகர் எரிந்தமை, 81 அம்பாறை அடக்குமுறை இত্যாதி போன்று பட்டிய

புதுசு 1

லிட்டு உதாரணிக்கத் தேவையில்லை; இனிமேல் எல்லாம் நாசுக்காகவும், சுமுகமாகவும் நடந்தேறும் என்று சொல்லிக் கொள்ளலாம்;

இதே காலகட்டங்களில் உலக மிகவும் கொடுமான பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டம் என்பதுபற்றி நாம் என்ன அதிகம் சொல்லப் போகிறோம்? இதை எழுதிய நாங்கள், வாசித்துக் கொண்டிருக்கிற நீங்கள் யாவருக்கும் உயிருக்கு, உடமைக்கு உத்தரவாதம் உண்டா? கைதுகளும், கொடுமைகளும், சித்திரவதைகளும், துன்புறுத்தல்களும் மிகவும் மனிதவாதமாகப் போய் விட்டது. எங்கள் குருமார் துன்புறுத்தப்படுகின்றனர். எங்களது சககலைஞர்கள் அவமதிக்கப்படுகின்றனர். எங்களது தோழர்

கள் சித்திரவதைக்குள்ளாகிறார்கள். நாங்கள் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறோம்? இது போன்ற காலகட்டங்களில் நாம் இலக்கியத்தை மாத்திரம் நேசித்துக்கொண்டிருக்க முடியுமா? இலக்கியம் என்பது கூட இரண்டாம் பட்சமாகிறது: நாங்களிவரும்பியோ, விரும்பாமலோ பிரச்சினைகளின் கூர்மையில் அமைப்புரிதியான செயற்பாடுகள் வற்புறுத்தப்படுகிறது; தனி மனிதன் எந்தப்போராட்டத்திலும் வெற்றிகண்டதில்லை. கருத்துரிதியான தெளிவுள்ள அமைப்பைக் கட்டியெழுப்புவதிலும், அதன் முன்னணியில் நின்று வேலை செய்வதிலுமே எங்கள் விடுதலை தங்கிஉள்ளது என்பதை சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது;

— புதுசுகள்

சாகித்திய மண்டலப் பரிசுகளை நிராகரிப்பது தொடர்பாக

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை, யாழ்நாடக அரங்கக் கல்லூரி, அளவெட்டி ஞாயிறு படைப்பாளிகள் வட்டம், அலை இலக்கிய வட்டம், புதுசுகள், மேகம் சஞ்சிகைக் குழு, இளவாலை நாடக மன்றம், புங்குடு தீவு இலக்கிய வட்டம், யாழ் சமூக விஞ்ஞானக் கல்வி வட்டம் ஆகிய ஒன்பது அமைப்புகளும் கூட்டாக சாகித்திய மண்

டலப் பரிசுகளை நிராகரிப்பது தொடர்பாக ஒருமித்த செயற்பாட்டில் நம்பிக்கை வைத்து குரல் எழுப்பியிருப்பது இங்கு கவனத்திற்குரியது. தேசிய இனப்பிரச்சினைகளின் முரண்பாடுகள் கூர்மையடைந்துவரும் காலகட்டத்தில் இது பற்றிய கருத்துகள் இங்கு முன்வைக்கப்படுகின்றன.

இவ்வாறான இக்காலகட்டத்திலும் சில அறிப சலுகைகளுக்காக பெருந் தேசிய இனவாத அரசின் கால்களை வேவலமாக 'நகிடு'கின்ற ஈனச் செயல்கள் இங்கு நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது என்பது மிகவும் வெட்கத்திற்குரிய செயல். அது மாத்திரமன்றி இப்பச்சோந்திகள் ஒன்பது அமைப்புகளின் கோரிக்கைகளை உதாசீனப்படுத்தி, இக்கோரிக்கைகள் தோல்வியடைந்து விட்டது என்று பறைசாற்றிக்கொண்டு திரிவதன் அர்த்தம் புரியவில்லை. S. L. F. P ஆட்சிக் காலத்தில் அருளம்பலம், துரையப்பா போன்றோருக்கும் U. N. P. ஆட்சிக்காலத்தில் யோசேந்திரா துரைசாமி, ராஜதுரை, தொண்டமான் போன்றோருக்கும் கூஜா தூக்குவதற்கு என்ன அர்த்தம் என்று நாங்கள் சொல்லிக் கொண்டிருக்கத் தேவையில்லை; இவர்களை தமிழ்மக்கள் இனம் காண்பது மிகவும் அவசியமானதொன்று என்று கூறிக் கொண்டு, இவ்வொன்பது அமைப்புகளின் கூட்டான ஆறிக்கை கீழே தரப்படுகிறது.

இந்த அரசாங்கம் பதவி/வந்த பிற்பாடு முன்னடு போதையும் விட தேசிய இட ஒடுக்கு முறைகள் கூர்மையடைந்துள்ளன. 1977இலிருந்து இன்றுவரை தமிழ்பேசும் மக்கள் மேல் பதைதவைகள் பேரினவாதக்கலவரங்களும் அரசு பயங்கரவாதமும் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டுள்ளன. தமிழ்த் தேசிய இனத்தின் கலாச்சாரத்தையே

திட்டமிட்டு அழிக்கும் நடவடிக்கைகளாக யாழ்நூலகம், ஈழநாடு பத்திரிகை அலுவலகம், பிரபலமான பல புத்தகக் கடைகள் என்பன எரிக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றுக்குப்பொறுப்பானவர்களை இனங் காணப்பட்டபோதும் சாதாரண குற்றவியல் சட்டங்களுடாகவேனும் அவர்கள் விசாரணை செய்யப்படவில்லை. பதிலாக அரசு தமிழ் மக்கள் மீது சர்வதேசமன்னிப்புச் சபை, சர்வதேசநீதி ஆணைக் குழு போன்றவற்றுல் மனிதாபிமானமற்றது எனக் குற்றம் சாட்டப்பட்ட பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டத்தைச் சுமத்தி யுள்ளது. இச்சட்டத்தின் கீழ் மதகுருமார் மருத்துவர், விரிவுரையாளர், கலைஞர், இளைஞர்கள் போன்றோர் நீண்ட நாட்களாக நீதி விசாரணையற்று இராணுவ முகாம்களில் வைத்துத் துன்புறுத்தப்படுகிறார்கள்.

இன்று பாடசாலை பல்கலைக் கழக மாணவர்கள், பொதுமக்கள் போன்ற பல்வேறு மட்டங்களிலுள்ளோர் அரசின் சர்வாதி கார நடைமுறைகளுக்கும், பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டத்திற்கும் பவையுகளில் எதிர்ப்புத் தெரிவித்து வருகிறார்கள். இந்நிலையில் நூல் வெளியீட்டாளரும், பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளருமான மு. நித்தியா னந்தன் அவர்களும் சிறந்த நாடகக் கலைஞர் நிர்மலா அவர்களும் இராணுவ முகாம்களில் அடைக்கப்பட்டுத் துன்புறுத்தப்பட்டு வருவதையிட்டு தமிழ்

எழுத்தாளர்கள்— கலைஞர் களாகிய நாம் எதிர்ப்புக்குரலை எழுப்ப வேண்டியது எமது தார்மிகக் கடமையாகும்.

1976இலிருந்து வழங்கப்படாமலிருந்து வந்த தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்கான சாகித்திய மண்டலப் பரிசுகள் இப்போது, 1977 இலிருந்து நான்கு வருடங்களுக்கு மொத்தமாக வழங்கப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இராணுவ முகரமில் அடைக்கப்பட்டிருக்கும் மு. நித்தியானந்தனின் 'வைகறை' வெளியீடுகளான 'நாமிருக்கும் நாடே', 'ஒரு கூடைக் கொழுந்து' எனும் இரு நூல்களும் சாகித்திய மண்டலப் பரிசுகளுக்குத் தேர்வு செய்யப்பட்டுள்ளன என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இச் சந்தர்ப்பத்தில், இப்பரிசுகளையிட்டுத் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் தீவிரமாகச் சிந்திக்க வேண்டும். அனைத்துத் தமிழ் எழுத்தாளர்களும், கலைஞர்களும் ஒன்றிணைந்து இப்பரிசுகளை நிராகரிக்கக் கோருவதன் மூலம் எமது எதிர்ப்பை அரசுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று கருதுகிறோம்.

பரிசுத் தொகையில் தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்குக் காட்டப்படும் பாரபட்சம், தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்குரிய பரிசுகளின்

காலதாமதம், சிங்கள மொழியைப் போலல்லாது, குறித்த சில துறைகளுக்கு மட்டுமே தமிழில் பரிசுகள் வழங்கப்படுவது போன்ற விஷயங்களெல்லாம், தமிழ்க்கலாசாரத்தின் மீதான அரசின் உதாசீனப் போக்கையே காட்டுகின்றன.

அண்மையில் சிங்கள சினிமாக்கலைஞர்களுக்குப் பரிசுகள் வழங்கப்பட்டபோது சிறந்த இசையமைப்பாளராகத் தேர்வு பெற்ற 'மிரேமசிறி ஹேமதாசு' அப்பரிசை நிராகரித்தமை, எமது எழுத்தாளர்கள் கலைஞர்களுக்கு ஒரு முன்னுதாரணமாக அமைகிறது.

சாகித்திய மண்டலப் பரிசுகளை நிராகரிப்பது, தமிழ் எழுத்தாளர்களின் வலுவான எதிர்ப்பினை உடனடியாகக் காட்டுவதாய் அமையுமென்பதால், பரிசு பெற்ற அனைத்து எழுத்தாளர்களையும் பரிசுகளை நிராகரிக்கும் படியும், இக்கோரிக்கையோடு ஒத்த கருத்துடைய இலக்கிய அமைப்புகள், சிறுசஞ்சிகைகள், கலைஞர் குழுக்கள் இக்கோரிக்கையை ஒட்டி தமது பகுதி கலைஞர்கள், எழுத்தாளர்கள் மத்தியில் பிரசாரம் செய்யும் படியும், பத்திரிகைகளில் வெளிப்படுத்தும் படியும் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

தொடர்பு கொள்ளவேண்டிய முகவரி: ஞாயிறு படைப்பாளிகள் வட்டம், "நீழல்", அளவெட்டி வடக்கு, அளவெட்டி.

சிறையில் இருக்கும் ஒரு தென்னாபிரிக்கக் கவிஞர்

சிறைக் கைதிகளுக்குரிய சர்வதேசக் கவிதைப் பரிசை 1981ஆம் ஆண்டில் பெற்ற கவிஞர் பிரெய்ற்றன் பிறைற்றன்பாக், இவ்வெறித் தென்னாபிரிக்க அரசின் சிறைக்குள் 'பயங்கரவாத' குற்றச் சாட்டுகளின் பேரால் ஒன்பது ஆண்டுகள் சிறை விதிக்கப்பட்டவர்.

வெள்ளையரல்லாத ஒருவர் என்று தென்னாபிரிக்க அரசாங்கருதப்படும் வியட்னாம் பெண் ஒருத்தியைத் திருமணம் புரிந்த தற்காக சொந்த நாட்டினுள் பிரவேசிக்கத் தடைவிதிக்கப்பட்டவர்.

தென்னாபிரிக்கரான இவருடைய சலிதைகள் 1964இல் வெளிவந்தபோது அவற்றின் மொழிச் செழுமை, சொல்லாட்சி உருவங்கள் போன்றன அநேக விமர்சகர்களை ஈர்த்தது. தாய்நாட்டில் அவருக்கு வழங்கப்பட்ட உன்னதமான பரிசுகளைப் பெறக் கூட நாடுதிரும்ப முடியாதிருந்தார்.

1975இல் ஒரு போலிக் கடவுச் சீட்டு மூலம் நாட்டிற்குள் பிரவேசித்தார். மூன்று வாரத்தின் பின் நாட்டை விட்டு வெளியேறுகையில் விமானத்தில் வைத்துக் கைது செய்யப்பட்டார். ஆபிரிக்க தேசிய கொங்கிரசின் அமைப்பு வேலைகளில் வெள்ளையர்களுக்கும் அணி திரட்டினார் என்ற குற்றச் சாட்டுகளின் மீதம், புரட்சி நடவடிக்கைக் குழுக்கள் அமைத்தார்

என்ற குற்றச்சாட்டின் மீதும் நீதிமன்றத்தக்கு கொண்டு வரப்படாமலே பலமாதங்கள் முகாம் களில் அடைத்து வைக்கப்பட்டார்.

பின்னர் பயங்கரவாதக் குற்றச் சாட்டுகளின் மீது விசாரணை நடைபெற்றது. பொலிஸாரும், அரசும் எதிர்ப்பு வழக்காடினால் மரண தண்டனை வழங்கப்படும் என இவருக்கு எச்சரித்தனர்.

சிறையில் ஒன்பது ஆண்டுகள் சிறைத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டார். அப்பீல் செய்யும் அநுமதியும் மறுக்கப்பட்டது. சிறையிலிருக்கும்போது மறுபடியும் நீதிமன்றத்துக்கு 1977 இல் கொண்டு வரப்பட்டார். இம்முறை புதிய குற்றங்கள் அவர் மீது சுமத்தப்பட்டன. இம்முறை அவர் எதிர்த்து வழக்காடினார். குற்றச் சாட்டுக்கள் 'நிரூபிக்கப்படவில்லை'.

தாய்நாட்டின் மீதான நேசம், தனது மக்கள், தன்னுடைய மொழி மீதான காதல் எல்லாம்சேர்ந்து அவரைத் தென்னாபிரிக்காவின் அபிமான புதல்வராகியுள்ளன.

அவருடைய கவிதைகளைக் கொண்ட தொகுப்பு ஒன்று 'இறப்பும் சொற்களைப் போலவே வெண்மை' என்ற பெயரில் வெளியாகியுள்ளது. இது தென்னாபிரிக்காவில் தடை செய்யப்பட்டுள்ளது. இங்கே கவிதை இடம் பெறுகிறது.

கொலைகாரனுக்கு ஒரு கைதியின் கடிதம்

இந்த இருண்ட குகைக்குள்
நான்கு சுவர்களின் மூலைக்குள்
நான் இறக்க விடும்பவிலை...

சூரிய உதயத்தின் இளங்கதிரர்கள்
மலைகளின் அடிவாரத்தில், உச்சியில்
பரவுகின்ற இடத்தில்.....
வெள்ளி நாவுகளைப் போல்
உஷ்ணத்தில் பிரகாசிக்கிற
மணற் பரப்பினிடையே.....

நீலம் நீலமாய் நீளுகின்ற சமுத்திரத்தில்
அமிழ்ந்து போகின்ற ஒரு கப்பல் போல,
நீலம் நீலமாய் நீளுகின்ற வானிடையே
நீந்துகின்ற நிலவின
தண்ணொளி பரவுகின்ற இடத்தில்.....
பாலவனத்தில்,
பெரு வெளியில்.....
வைகறைப் பொழுதின்
தன்மையை நோக்கிய
எனது இதயத்துடன்,

நான்—

தூக்கிலிடப்படுவதையே விரும்புகிறேன்;
கொலைகாரனே!

இப்பொழுது எனக்குச் சொல்...!

எமது செயல் ஒரு சாபக்கேடு ஆவதற்குமுன்,
சாவின் நாவுகளுக்கு மட்டுமே
நாம் இரையாவதற்கு முன்
நீ இப்பொழுது கூட
இந்த வேண்டுகோளை விடுக்கலாம்...!

மூலம் :

பிரெய்ற்றன் பிரெய்ற்றன்பாச்.

தமிழில்:

க. ஆதவன்.

புதுசு 6

மலையக மக்களின் பிரச்சினை

சரத்சந்திரன்

இலங்கையின் மலைப்பகுதி
யில் உள்ள பெரும் தேரட்டங்
களில் தொழிலாளர்களாக
வாழும் தமிழ் மக்களையே மலையக
மக்களென அழைக்கிறோம்.
இவர்களில் பலர் கொழும்பு
போன்ற நகரங்களுக்கும் வேறு
பகுதிகளுக்கும் இடம் பெயர்ந்
தாலும் இவர்கள் சமூக, கலாச்
சார, மொழி ஒருமைப்பாட்
டால் மலையக மக்களில் ஒரு
பகுதியினராகவே தம்மை இனநி
காட்டுகின்றனர். கொழும்பில்
வாழும் ஞானம் மற்றும் பெரும்
இந்திய முதலாளிகள் தம்மை
இவர்களுடன் இனம் காட்டுவ
தில்லை. நாமும் இவர்களை
மலையக மக்களில் ஒரு பகுதி
யினராகக் கருத முடியாது.
மலையக மக்களின் பிரச்சனை
இன்று மிகவும் சிக்கலான
பிரச்சனையாக உருவெடுத்த
துள்ளது. எமது பொருளாதாரத்
தின் பெரும்பகுதியை ஈட்டித்
தரும் (1) நாம் தினமும் அருந்
தம் தேனீருக்கான தேயிலையை
உருவாக்கும் இம்மக்களைப் பற்றி
நம்மில் எத்தனைபேர் சிந்திக்
கின்றோம்? கடந்த காலங்களில்
நவீன அடிமைகளாய் வாழ்ந்த
இம்மக்களைப் பற்றி தமிழ், சிங்கள
பாராளுமன்ற அரசியல்வாதிகள்
அக்கறைப்பட்டதே கிடையாது;

மலையக மக்களிடையே
உருவான தலைவர்கள் இவர்
களை வைத்துப் பிழைப்புநடத்
தினார்களே தவிர ஆக்க பூர்வ
மான எந்த நடவடிக்கையையும்
மேற்கொண்டதில்லை. மலையக
மக்களின் பிரச்சனையின் தோற்
றப்பாட்டையும் அது வளர்ந்து
வந்த வரலாற்று, சமூக,
பொருளாதார காரணிகளையும்
ஆராய்வது அத்தியாவசிய
மானது. இப்பிரச்சினையை
முழுமையாக இச்சிறு கட்டுரை
யில் ஆராய முடியாதெனினும்
சில அடிப்படைப் பிரச்சனைகளை
முன் வைப்பதுடன் மேலும்
ஆக்க பூர்வமான ஆய்வுகளையும்
விவாதங்களையும் நடத்த
வழியைத் திறந்து விடுவதே இக்
கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.
மலையக மக்களின் வருகை
யும் அதன் தாக்கங்களும்

இலங்கைக்கு பிரிட்டிசார்
வருகைத்தந்தவுடன் சில மாற்
றங்களைக் கொண்டு வந்தனர்.
எமது பொருளாதாரத்தை
தமது தேவைக் கேற்ப மாற்
றினர். எமது நீர்ப்பாசன முறை
கள் அழிக்கப்பட்டன அல்லது
கவனிக்கப்பட்டாமல் விடப்பட்
டன. மலையகத்தில் கண்டிய நிலப்
பிரபுக்கள் விவசாயிகளின்

புதுசு 7

னர்: இவை யாவும் சேர்ந்து D. S. சேனநாயக்காவை விழிப்படைய வைத்தது என்றும் இவர்கள் இடதுசாரிகளுடன் நிற்பார்கள் என்பதைப் புரிந்து, சுதந்திரம் கிடைத்தவுடன் 1948இல் முதல் செய்த வேலை பிரஜா உரிமைச் சட்டத்தை நிறைவேற்றி இவர்களது பிரஜா உரிமையை இல்லாது செய்தார். D. S இன் இந் நடவடிக்கைக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்தவர் தனிப்பெரும் தமிழ் தலைவரான ஜி. ஜி அவர்கள். டி. எஸ். உம். ஜி. ஜி உம் தமது வர்க்க நலனில் ஒன்றிணைந்ததில் வியப்பொன்றும் இல்லை. ஏறகனவே தோட்ட நிர்வாகத்திலும், தோட்டப் பாடசாலை ஆசிரியர்களாகவும் இருந்த யாழ்ப்பாணத்தவர் நடந்து கொள்ளும் மோசமான போக்கினால் யாழ்ப்பாண எதிர்ப்பு தோட்டத் தொழிலாளரிடையே இருந்தது. ஜி. ஜி. யின் இத்துரோகத்தனம் யாழ்ப்பாண எதிர்ப்பை மேலும் அதிக மாக்கியது. ஜி. ஜி. யின் இந்நடவடிக்கையை எதிர்த்தே தமிழ்க் காங்கிரஸிலிருந்து வெளியேறி தமிழரசுக்கட்சியை செல்வநாயகம், வன்னியசிங்கம் போன்றோர் உருவாக்கினாலும் தோட்டத்தொழிலாளரை அணி திரட்டிப் போராடவில்லை; தமிழரசுக்கட்சி தமிழ்தேசிய, குட்டி முதலாளிகளின் நலனையே ஆரம்பத்தில் பிரதிபலித்தது; தோட்டத் தொழிலாளரின் நலனில் தேசிய, குட்டி, முதலாளிகளின் நலன் தங்கியிருக்காததும், தமிழ்

முரசுக்கட்சி பாராளுமன்றக் கட்சி ஆகையாக தோட்டத் தொழிலாளருக்கு வாக்கின்மையாலும், தோட்டத்தொழிலாளர்களைப்பற்றி அக்கறைப்படவே யில்லை, தொண்டமான் 1948இல் பிரஜாஉரிமைச் சட்டத்திற் கெதிராக ஒருநாள் ஹர்த்தாலுடன் போராட்டத்தை நிறுத்திக்கொண்டார். பின் தொண்டமான் தோட்டத் தொழிலாளரைக் காட்டிக் கொடுத்து நியமன எம். பி. பதவிக்கும் மந்திரிப் பதவிக்கும் யூ. என். பி. யுடன் சங்கமமாறார். இடதுசாரிக் கட்சிகளான L. S. S. P., C. P. ஆகியவை கூட வாக்கு இல்லாத இவர்களைத் திரும்பிப்பார்க்கவில்லை. மற்றும் இடதுசாரிகள் பலரும் பராமுகமாயிருந்தனர். மக்கள் விடுதலை முன்னணியினர் 1971 கிளர்ச்சிக்கு முன்பு மிகவும் கீழ்த்தரமான முறையில் இவர்களுக்கெதிராகப் பிரச்சாரம் செய்தனர்.

1971 ஏப்ரல் கிளர்ச்சியின் முன்னோடியான தயாரிப்பு வகுப்புகள் ஐந்தில் இரண்டாவது வகுப்பு முழுவதும் இந்திய வீஸ்தரிப்பு வாதம் என்ற பொருளில் பிரதானமாக மலையகத் தொழிலாளர்களுக்கெதிராகவும், பொதுவாகத் தமிழ் மக்களுக்கு விரோதமானதாகவுமே இருந்தது.

மலையக தொழிற்சங்கங்களின் நடவடிக்கைகள்

இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸ்தான் ஆரம்பத்தில் பெரிய சங்கமாக இருந்தது; இதன் இந்திய சார்புத்தன்மை பிற்போக்கு தலைமை காரணமாக தொழிலாளர்கள் சிந்திக்கும் ஆற்றலிழந்து தொழிற்சங்க சேற்றுக்குள்ளேயே இருந்தார்கள். இப்பிற்போக்குத் தலைமை சிங்களத் தொழிலாளர்களுடன் தோட்டத்தொழிலாளர் இணைய முடியாதவாறு தடுத்தே வைத்திருந்தது; பின்னர் உருவான அலிஸ், வெள்ளையன் போன்றோரின் சங்கங்களும் தொழில் தகராறுகளை போன்ற சிறு பிரச்சினைகளுக்கான தொழிற் சங்க நடவடிக்கை என்ற எல்லைக் கோட்டிற்கு அப்பால் செல்லவில்லை. சம சமாஜக்கட்சி, கம்யூனிஸ்ட்கட்சிகளினால் உருவாக்கப்பட்ட தோட்டத் தொழிலாளருக்கான தொழிற் சங்கங்களும் தொழிற்சங்க வாதத்திலேயே மூழ்கினது 1965ஆம் ஆண்டிற்குப் பின் உருவாக்கப்பட்ட சன்முகதாசனின் தலைமையிலான செங்கொடிசங்கம் ஓரளவு தொழிலாளர்களை அரசியல் மயப்படுத்தினர்; இவர்கள் பாராளுமன்றப் பாதையில் செல்லாததால் இப்படிச் செய்வது சாத்தியமாயிற்று. செங்கொடிச்சங்கத் தொழிலாளர்கள் பல தோட்டங்களில் தலைமையின் வழிகாட்டலின்றியே பல போராட்டங்கள் நடத்தினர். மடக்கும்பரை, கிணக்கலை, றங்கலை ஆகிய

பகுதிகளில் போராட்டங்களை நடத்தினர். கிணக்கலை போராட்டத்தில் இரு தொழிலாளர் துப்பாக்கிச் சூட்டிற்குப் பலியாகினர்; இவ்வமைப்புக் கூட தொடர்ந்து முன்செல்லை முடியாது போயிற்று; இதற்கான காரணங்கள்;

- 1: மலையகமக்களின் யதார்த்த நிலைமையை உணராத வறட்டு மார்க்ஸிய பார்வை.
- 2: தோட்டத் தொழிலாளரே புரட்சியின் முதன்மை சக்தி எனும் தவறான கண்ணோட்டம் (இவர்கள் முக்கியமான சக்தி முதன்மை சக்தியன்று)
- 3: தொழிற்சங்கத் தலைமையின் துரைத்தனம்.

இன்னொரு தவறான போக்கும் மலையகத்தில் இருந்த சில அதிதீவிர சக்திகளால் முன்வைக்கப்பட்டது; தொழிற்சங்க வேலையே திரிபுவாத வேலை எனவே தொழிற்சங்கங்களை முற்றாக நிராகரிக்க வேண்டும் என்பதே இத்தவறான கண்ணோட்டம் இந்தியாவிலுள்ள சில அதிதீவிரவாதிகளிடமிருந்து இவர்களுக்குக் கிடைத்தது; 1971 ஏப்ரல் கிளர்ச்சியைத் தொடர்ந்து தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் பயம் காரணமாகவும் சுயலாபம் கருதியும் அரசியலற்ற தொழிற் சங்கம், தொழிற்சங்கத்தின் சுயாதீனம் எனும் தவறான கருத்துக்களை முன்வைத்தனர். இதனால் செங்கொடிச்சங்கம் போன்ற தொழிற்சங்கங்கள் கூட சில துரைமார்களின் வியாபார நிறுவனங்களாக மாறியுள்ளன;

ஒப்பந்தங்கள்

இந்நாட்டில் காலத்திற்கு காலம் பல ஒப்பந்தங்கள் பொருட்களை விற்பது வாங்குவது போல் செய்யப்பட்டன. ஆயினும் நாடற்றவர் பிரச்சனை தீர்ந்தபாடில்லை. முதலில் இந்திய பாகிஸ்தானிய பிரஜா உரிமைச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டு 1 லட்சத்து 35 ஆயிரம் பேருக்கு பிரஜா உரிமை வழங்கப்பட்டது. பின்னர் 1954 ஆம் ஆண்டு நேரு—கொத்தலாவலை ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டும் அதனால் எதுவித பலனும் கிடைக்கவில்லை. நாடற்றவர் பிரச்சனையைத் தீர்க்க எண்ணி ஸ்ரீமா—சாஸ்திரி ஒப்பந்தம் 1964 ஆம் ஆண்டு செய்யப்பட்டது இது மக்களினுடைய எந்த விருப்பு வெறுப்பையும் கணக்கி லெடாது இரு நாட்டுத் தலைவர்களும் சரக்கு பரிவர்த்தனை போன்ற தமது ஒப்பந்தத்தைச் செய்து முடித்தனர். இவ்வொப்பந்தப்படி 5 லட்சத்து 25 ஆயிரம் பேரை இந்திய அரசு ஏற்றுக் கொள்வதாகவும் 3 லட்சம் பேரை இலங்கை அரசு ஏற்றுக் கொள்வதாகவும் உடன்பாடானது. இவ்வொப்பந்தம் 79 ஆம் ஆண்டுடன் காலாவதியாகியும் மேலும் 5 ஆண்டுகள் நீடிக்கப்பட்டது. இதுவரைக்கும் 3 லட்சத்து 50 ஆயிரம் பேர் தான் இந்தியா சென்றுள்ளார்கள். இவ்வொப்பந்தத்தைக் கிணைக்கி லெடுப்பின் 3 லட்சம் பேர் தான் இந்தியா சென்றுள்ளனர். 1974 ஆம் ஆண்டு ஸ்ரீமா

வும் இந்திராவும் எஞ்சிய 1 லட்சம் பேருக்கான ஒப்பந்தம் செய்தார்கள். 75 ஆயிரம் பேரை இலங்கையும் 75 ஆயிரம் பேரை இந்தியாவும் ஏற்றுக் கொள்வதாகத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. மொத்தமாக 6 லட்சம் பேருடன் குடிப்பெருக்கதால் அதிகரிப்பவர்களையும் இந்தியா ஏற்க வேண்டும். மொத்தமாக 4 லட்சமும் குடிப்பெருக்கத்தால் அதிகரிப்பவர்களும் இலங்கையில் குடியுரிமை பெறத் தகுதியுள்ளவர்கள். ஆனால் இலங்கையரசு 7 பேர் இந்தியா சென்றால் 4 பேருக்குத்தான் பிரஜா உரிமை வழங்குகிறது. எப்படியிருப்பினும் இதுவரைக்கும் பல ஒப்பந்தங்கள் செய்யப்பட்டும் நாடற்றவர் பிரச்சனை தீராத ஒரு பிரச்சனையாகவே யுள்ளது. இவ்வொப்பந்தங்கள் எழுதிய காலத்தில் குறிப்பாக ஸ்ரீமா—சாஸ்திரி ஒப்பந்தம் எழுதிய பொழுது சில வறட்டு வாதிகள் இரு முதலாளித்துவ அரசுகளுக்கும் இவ்வொப்பந்தம் எழுதும் அருகதையில்கூட; இதுபற்றி நாம் அக்கறைப்படத் தேவையில்லை; சோஷலிஸம் வந்த பின்தான் இவையெல்லாம் தீர்க்கப்படும் என்று பிதற்றினர். அன்றைய அரசில் ஒட்டிக்கொண்டிருந்த சமசமாஜக் கட்சியினரும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினரும் இவ்வொப்பந்தத்தை ஆதரித்தனர். அன்று இவ்வொப்பந்தத்தை ஆதரித்த பலரும் இன்று பாவமன்னிப்புக்காக இவ்வொப்பந்தத்திற்

கெதிராகக் கூச்சலிடுவது வேடிக்கையானது. காலங்கடந்து ரத்து செய்யும்படி கேட்பதில் அர்த்தமில்லை. விரும்பியாரி இங்கு வாழவும் விரும்பியோர் இந்தியா செல்லவும் வழிவகுக்கும் நிலைமையே நியாயமானது. ஸ்ரீமா—சாஸ்திரி ஒப்பந்தம் நடைமுறையிலுள்ள இவ்வேளையில் இங்கு இருக்கப்போகும் சகலருக்கும் உடனடியாக இங்கு பிரஜா உரிமை வழங்கும்படி போராடுவதே அவசியமானது.

மலையக மக்களின் இன்றைய நிலையும் பிரச்சினைக்கான தீர்வு

நாட்டில் ஏற்படும் பொருளாதார நெருக்கடிகள் வேலையில்லாதி திண்டாட்டம் என்பன சிங்கள மக்களைத் தோட்டங்களை நோக்கி நகர்த்தியது. தோட்டத் தொழிலாளரைக் காட்டி அவர்களுக்கு எதிரான துவேஷத்தைக் கோஷித்தே பல அரசியல் வாதிகளும் சிங்கள மக்களை அணிதிரட்டினர். சென்ற அரசாங்க காலத்தில் தோட்டங்கள் தேசிய மயமாக்கப்பட்டு சில தோட்டங்களிலிருந்து தொழிலாளர் விரட்டப்பட்டு சிங்கள மக்களுக்குக் காணிகள் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டன. சில தோட்டங்களில் தமிழ்த் தொழிலாளர்கள் உத்தியோகத்தர் வெளியேற்றப்பட்டு சிங்கள தொழிலாளர் உத்தியோகத்தர் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டனர். இவைகளைக் காரணம் காட்டியே இன்று தொண்டமான் இவ்வரசுக்கு விசுவாசமாக நடக்கும்படி தோட்டத் தொழிலாளரைக் கேட்கிறார். கடந்த

அரசாங்கத்தால் தோட்ட முதலாளி தொண்டமானின் தோட்டங்களும் தேசியமயமாக்கப்பட்டது. தொண்டமான் சென்ற அரசாங்கம் பதவியிலிருந்த போது வட்டுக்கோட்டை மாநாட்டுத் தீர்மானத்தை ஏற்று தமிழ்நாடு கோரிக்கையை அங்கீகரித்து தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் தலைவர் பதவியும் பெற்று சில காலத்திலேயே அவை யெல்லாவற்றையும் ஒரு புறம் வைத்து விட்டு ஜே.ஆருடன் கூட்டுசேர்ந்து மந்திரிப் பதவியும் பெற்றுத் தோட்டத் தொழிலாளர்களைக் காட்டிக் கொடுத்தார். தொண்டமான் அரசுடன் சேர்ந்திருந்தும் கூட இவ்வரசு பதவிக்குவந்து சில நாட்களில் 1977 ஓகஸ்டில் இனக்கலவரத்தில் தோட்டத்தொழிலாளர் காட்டுமிராண்டித் தனமாகத் தாக்கப்பட்டனர். கொலை, கொள்ளை, கற்பழிப்புகள், தீவைப்பு என்பன நடைபெற்றன. பலர் உயிருடன் கொழுத்தப் பட்டனர். 1977 வடுக்கள் அழிய முன்னரே மீண்டும் 1981 இல் மீண்டும் 1977 போன்ற கொடுமைகள் தொண்டமானுடன் ஒன்றாகவிருக்கும் அதே மந்திரிமாரின் வழி காட்டவில் நடந்தன. இவ்வரசு நட்சா எனப்படும் கிராம விஸ்தரிப்பு மூலம் தொழிலாளரைப் படிப்படியாகத் தோட்டங்களை விட்டு அப்புறப்படுத்தித் திட்டம் தீட்டியுள்ளது; இவற்றை நோக்கும் போது தொண்டமான் தனது வர்க்க நலன் கருதி அரசுடன்

இணைநீடுப்பது வியப்புக்குரிய தல்ல. 1977க்கு தமிழ் ஈழக் கோரிக்கையை உரக்கக்கூடிய கூட்டணி, மலையக மக்களின் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வுக்கு இரகசிய திட்டம் இருப்பதாகச் சொல்லியது. 1977ஓகஸ்ட் இனக் கலவரத்தால் பாதிக்கப்பட்டு வடகிழக்கு நோக்கி வந்த அகதிகளைப் பாதுகாக்க வாழ வழிவகுக்கத் திராணியற்று கூட்டணியினர் கைவிட்டனர். சில சமூக சேவை நிறுவனங்களே இவர்களைக் குடியேற்றியுள்ளன. இவ்விதம் சமூக சேவை நிறுவனங்களின் உதவியுடனும் தன்னிச்சையாகவும் இது வரைக்கும் 1லட்சம் பேரளவில் வடகிழக்கு பகுதிகளில் வந்து குடியேறியுள்ளனர். இவ்விதம் குடியேறிய வடகிழக்கில் பாரம்பரியமாக வாழ்ந்த மக்களுக்கும் இடையில் இன்னமும் சமூக, பொருளாதார, கலாசார வேறுபாடுகள் காரணமாக சில வேறுபாடுகள் இருக்கத்தான் செய்கிறது. காலப்போக்கில் அவை படிப்படியாக மங்கி மறையும்;

இன்று மலையகத்தில் மூன்று வகையான ஸ்தாபனங்கள் மக்களிடையே வேலைசெய்கின்றன. (1) தொழிற்சங்கங்கள் (2) சில சமூக சேவை ஸ்தாபனங்கள் (3) மலையகமக்களின் தனித்துவமான பிரச்சினைகளின் நிமித்தம் உருவான வெகுஜன ஸ்தாபனங்கள்;

தொழிற்சங்கங்கள் யாவும் இன்று வெறும் சீர்திருத்த ஸ்தாபனங்களாகவும் வெறும்

சந்தாபிடிக்கும் வியாபார நிறுவனங்களாகவும் மாறியுள்ளன; சமூகசேவை ஸ்தாபனங்கள் பல்வேறு நோக்கங்களுக்காக சில சமூக சேவை நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுகின்றன. இவைகள் சிலவற்றின் நடவடிக்கைகள் சந்தேகத்திற்குரியனவாகவும் உள்ளன. மக்களைச் சரியான வழியில் சிந்தித்து பிரச்சினைகளுக்கான தீர்வுக்காகப் போராடவிடாது தடுப்பதுதான் நோக்கம் என சந்தேகிக்கத்தோன்றுகிறது. பெருமளவு வெளிநாட்டு நிதி இவற்றிற்குக் கிடைக்கிறது.

வெகுஜன ஸ்தாபனங்களை நோக்கின் அவை மலையகத்தில் உள்ள சில படித்த இளைஞர்களினால் உருவாக்கப்பட்டன. மலையகத்தில் இப்போது தான் படித்தவர்க்கம் ஒன்று உருவாகியுள்ளது. எல்லா இடங்களிலும் ஆரம்பத்தில் குட்டி பூர்ஷ்வா வர்க்கம் தான் விழிப்புணர்ச்சி பெறும்; மலையக மக்களுக்கான தனியான ஸ்தாபனம் உருவாவது சரியானதும் தேவையானதும் கூட. இவ்விதங்கள் இன்னமும் படித்த சில இளைஞர்களை விட்டு மக்களிடம் செல்லவில்லை; இவ் விதங்களில் குட்டி பூர்ஷ்வா சிந்தனையிலிருந்து விடுபட்ட ஊழியர்கள் உருவாகாமல் தான் இவர்களால் மக்களிடம் செல்ல முடியாத நிலைக்கான காரணமாகும். இவற்றிற்கு சில மலையக மக்களை தனியான தேசிய இனம் (Nation) எனும் கருத்தை முன்வைத்துள்ளனர்.

இதற்கு எதிராக தமிழ் மக்களிடையே உள்ள சில இயக்கங்கள் எல்லைத் தமிழ் பேசும் மக்களையும் சேர்த்து (மலையகமக்கள், முஸ்லிம் மக்கள், இலங்கைத்தமிழர்) ஒரே தேசிய இனம் (Nation) என முன்வைக்கின்றனர். இதனை ஈழவர் எனவும் அழைக்கின்றனர். இவ்விரண்டு கருத்துக்களையும் தெளிவாகப் பார்ப்போம்.

மலையக மக்களைத் தனியான தேசிய இனம் என்று சொல்பவர்களில் பல நோக்குடையவர் உள்ளனர். ஒரு சாரார் தேசிய இனம் என்பது என்ன என்பதில் தெளிவின்றிச் சிறுபான்மையினங்கள் யாவும் தேசிய இனம் என்று கருதுகின்றனர். இன்னொரு சாரார் மலையக மக்களை தேசிய இனம் என்று சொல்வது அவர்களது அந்தஸ்தைக் கூட்டும் என்ற தவறான சிந்தனையிலும் மலையக மக்களிடையே தமது தனித்துவமான தலைமையை உருவாக்கவும் வேண்டி இந்த கோஷத்தை முன் வைக்கின்றனர். மலையக மக்களைத் தனித் தேசிய இனம் என்று அங்கீகரிக்கக் கோரும் இலங்கைத் தொழிலாளர் கொங்கிரஸின் பின்னணியை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். வடக்கு-கிழக்கில் தமிழ் மக்களின் விடுதலைப் போராட்டம் பரந்த அளவில் கிளர்ந்து வருகையில் மலையக மக்களை அத்துடன் இணைய விடாது குறுக்கே பிரிக்கிற தந்திரோபாயமாகத்தான் இ.தொ. கொங்கிரஸ் இதனைக் கையாண்டிருக்கிறது. இந்நிலையில் வடக்குக் கிழக்குப்

பகுதிகளில் குடியேறிய மலையக மக்களையும் இலங்கைத் தொழிலாளர் கொங்கிரஸ் வடக்கு-கிழக்கு மக்களின் போராட்டங்களோடு இணைய விடாது தனியே பிரித்து வைக்க தன்னுடைய எல்லாப் பிரயத்தனங்களையும் செய்கிறது. இது மிகவும் அபாயகரமான போக்கு ஆகும். யதார்த்தத்தில் வடக்கு-கிழக்குப் பிரதேசங்களில் குடியேறிய மலையக மக்கள் தங்களை அப்பிரதேச மக்களின் போராட்டங்களுடன் இணைக்க முடியாத விடத்து இம் மலையக மக்கள் 'தனித்துப்' போய்விடுவார்கள்! இதனை அவர்களுக்கு வலியுறுத்துகிற அதே உயர்த்திய தொனியில் தமிழ் மக்களுடைய விடுதலைப் போராளிகளுக்கும் சில விஷயங்களை வலியுறுத்த வேண்டி இருக்கிறது. வடக்குக் கிழக்கு மக்கள் மத்தியில் வேலை செய்வதற்கு எடுக்கிற கவனத்தை விட நூறு மடங்கு அதிகளவு மலையக மக்கள் மத்தியில் அவர்கள் இறங்க வேண்டும். குறிப்பாக வடக்கு-கிழக்கு பகுதிகளில் குடியேறியுள்ள மலையக மக்களைத் தம்மோடு அணிதிரட்டுவதோடு மலையகத்திலே உள்ளவர்களுக்கு அவர்களுடைய தனித்துவத்தைப் பேணும் வகையில் அவர்கள் எடுக்கிற எல்லாப் போராட்டங்களுக்கும் நிபந்தனையற்ற ஆதரவை வழங்க வேண்டும்;

ஈழவர் என்ற கருத்து வெறும் வறட்டுத்தனமான அணுகுதலிலிருந்தே உருவானது. யதார்த்த நிலையைக் கணக்கிலெடுக்காது பிரச்சனையைக் குறைக்கும் நோக்குடன் சுய மனவிருப்பின் அடிப்படையிலே முன்வைக்கப்பட்டது.

ஈழவர் என்ற கருத்தாக்கம் தேசிய இனங்களின் வரலாற்று ரீதியான உருவாக்கத்தை மறுப்பதோடு மட்டுமல்லாமல் நடைமுறையைக் கவனத்திலெடுக்காத வெறும் சுற்பனையாகும். இங்கு முஸ்லிம்கள், மலையகமக்கள் போன்றவர் கருடைய தனித்துவங்கள் சிதைக்கப்படுகின்றன.

தேசிய இனப் பிரச்சனை என்பது சராமத்தில் வர்க்கப் பிரச்சனையே. குறிப்பாக இது விவசாயப்புரட்சியுடன் சம்பந்தப்பட்டது. முதலாளித்துவம் வளர்ந்து சந்தைப் பொருளாதாரம் உருவானவுடனேயே ஒருமொழி பேசும், ஒரேபிரதேசத்தில் வாழும் மக்களிடையே ஒரு பொதுவான பொருளாதாரப் பிணைப்பு உருவானது. இதன் நிமித்தமே தேசிய இனங்கள் (Nation) உருவானது. மலையக மக்கள் காலனித்துவ வாதிகளால் கொண்டு வரப்பட்டதால் சுயமாக நிலப்பிரபுத்துவத்தை வீழ்த்தி உருவான மக்களிடம் உள்ள நிலத்துடன் ஆன பிணைப்பிருக்கவில்லை. இந்தியாவிலிருந்து பூரணமாக விடுபடாத நிலை (தமது தாய்நாடாக இந்தியாவை எண்ணும் நிலை) இருந்தது. சமூக, வரலாற்று பொருளாதாரக் காரணங்களால் இவர்கள்

வடக்கு கிழக்கு தமிழ் மக்களில் இருந்து வேறுபாடுடையவர்களாக இருந்தனர். 1948இல் பிரஜா உரிமைப் பறிக்கப்பட்டமையாலும் ஸ்ரீமா — சாஸ்திரி ஒப்பந்தம் காரணமாகவும் இவர்கள் இலங்கையின் தேசிய அரசியல் வாழ்விலிருந்து விலகியிருந்தனர்; இவர்கள் ஓர் தனியான தேசிய இனமாவதற்குரிய சாத்தியக் கூறுகளை இனவாத அரசுகள் அழித்தன. இதனால் இவர்களால் தனியான தேசிய இனமாக வளர முடியாமல் போயிற்று. 1977 இல் இனக்கலவரம் நடந்து முடிந்தவுடன் மலையகத்தில் முன்னோடிகளாக இருந்த பலர்கூட மலையக மக்கள் யாபேரும் இந்தியா செல்லவேண்டும் எனப் பிரசாரம் செய்தனர், தேசிய இனம் என்ற நிலையில் இருந்திருப்பார்களாயின் சரியானதோ, பிழையானதோ, தலைமையில் போராடியிருப்பார்கள். இவையாவற்றையும் பார்க்கும் போது மலையக மக்கள் தேசிய சிறுபான்மையினர் என்ற நிலையிலேயே இன்று உள்ளார்கள். இவர்களின் பிரச்சனைக்கான தீர்வு என்ன?

இவர்களில் ஒரு பகுதியினர் சிங்கள கிராமங்களின் மத்தியில் வாழ்பவர்கள். குறிப்பாக கண்டி, கம்பளை, மாத்தளை, இரத்தினபுரி, தெனியாய பகுதிகளில் இவ்விதமாக உள்ளவர்கள் உண்டு. இவர்களில் இந்தியா செல்பவர்கள் போக மிகுதியானவர்கள். வடகிழக்குக்கு அல்லைது மலையக மக்கள் செறிவாக உள்ள பகுதிகளுக்குக் குடி பெயர்வது அவசியமானதாகும். செறிவான பகுதியில்

வாழ்வோர் தம்மை அமைப்பு ரீதியில் அணிதிரட்டி தற்காப்புக்காக போராடுவதற்கு தயாராவது அவசியமானதாகும். இவர்களது எதிர்காலத் தீர்வு, மாறி வரும் சூழல் மற்றும் மக்கள் போராட்டத்தின் வளர்ச்சி என்பவற்றிலேயே தங்கியுள்ளது.

பின் குறிப்பு

மலையக மக்களின் பிரச்சனையின் முழுவடிவங்களையும் கிரிவாகவும் தெளிவாகவும் கிராய முடியவில்லை. தொடர்ந்து வரும் கருத்துக்கள் விவாதங்கள் இதற்கான பாதையைத் திறக்கும் என்ற நம்புகிறேன். மலையக மக்களின் சேரக்கத்தை இங்குடன் முடியவில்லை. இங்கு ஆரம்பமாகி ஹட்டன், கண்டி, ரெயில்வே டேசனிலும் தலைமன்னரிலும்

இராமேஸ்வரம் மண்டபத்திலும் இச்சோக்கத்தை தொடர்ந்து பின் தமிழ் நாட்டின் கிராமங்களிலும் நீலகிரியிலும் அந்த மானிலும் முடிவற்ற நீசுகிறது..... இங்கிருந்து குடி பெயரும், குடிபெயர்ந்த நண்பர்களின் கடிதங்கள் பல கதைகள் சொல்லும். எனது நண்பன் சிவானந்தன் கண்டி கலாச்சாரக் குழுவினால் வெளியிடப்பட்ட “நதி” எனும் சஞ்சிகையில் எழுதிய “சென்று வருகிறேன் ஜென்ம பூமியே” எனும் கவிதை இம் மண்ணை நேசித்து இச்சமூகத்தின் கொடுமையால் நாட்டை விட்டுத் துரத்தப்பட்ட ஒரு பிரஜையின் உள்ளக் குமுறலை வெளிப்படுத்துகிறது. இக்கட்டுரையை எழுதும்போது அக் கவிதையை நினைக்காமல் இருக்கவே முடியவில்லை.....

யாழ்ப்பாணத்தில்

சிறந்த ஜவுளி வகைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளச்

சிறந்த இடம்

↓
க. நாகமுத்து அன் சன்

48—50, பெரியகடை

யாழ்ப்பாணம்.

சஞ்சயன்

நீண்டுபோன இடை வெளிக்குப் பிறகு மறு அவதாரம் எடுத்துக் குமரன் வெளி வர ஆரம்பித்திருக்கிறது. 'வதையின்கதை', 'அந்நிய மனிதர்கள்' என்ற இருநூல்களும் இதன் ஆசிரியரால் எழுதப்பட்டுத் தமிழகத்தில் வெளிவந்ததோடு குமரன் வெளியீடும் உற்சாகம் பெற்றதோ என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது. எவ்வாறாயினும் குமரன் வெளிவருவதால் ஈழத்து இலக்கியத்துக்கு ஏதாவது நன்மை கிடைத்தால் மகிழ்ச்சியே. தம்பட்ட மடிப்பதில் மட்டும் உற்சாகம் காட்டும் குமரனுக்கு நாட்டு நிலைமைகள் எதுவும் சரியாய்த் தெரிவதில்லை என்பது மூன்று இதழ்களிலும் சிறப்பாகவும், அழகாகவும் நிரூபணமாகிப் போயிருக்கிறது. ஆனால் ஒரே யொரு விடயம் உண்மை: பெரய் ஒன்றைச் சொன்னால் அதுபொய் என்று தெரிந்தாலும் கணேசலிங்கன் அந்தப் பொய்யையே மெய்யாக நம்புவார் அல்லது நம்பவைப்பார்; உரத்துச் சொன்னால் பொய் மெய்யாகி விடுமென்கிற நம்பிக்கைபோலும். இது இலக்கியத்துக்கு ஆரோக்கியமான தல்லவே.

விஷயத்துக்கே வருவோமே: குமரன் 57 (நவம்பர்) இதழின் ஆசிரியர் குறிப்பில் 'தமிழ்ஈழப் பிரச்சினை மேலும் வலுப்பெற்று வருகிறது. யாழ் சிற்றேடுகளே இப்பிரச்சினை பற்றி மௌனம் சாதிப்பது வியப்பே. காரணம் அச்சம், தெளிவான கண்ணோட்டமின்மை. சிலர் மேலோட்டமாக உணர்வுநிலையாக கருத்து முதல்வாத முறையில் விளக்கம் கூறமுனைகின்றனர்.' என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு 'முறி போக்கு' இலக்கியவாதி தமிழ் ஈழப் பிரச்சினை கூர்மையடைவதை ஒப்புக்கொள்வது இப்போதும் சிலவேளைகளில் ஆச்சரியமாகவே இருக்கிறது. டிசம்பர் இதழில் பின் பக்கத்தில் யாழ் சிற்றேடுகளின் சிறுமை—நாடோடி என்று 'குறிப்பிடப்பட்ட விடயம் உள்ளே 'யாழ் சிற்றேடுகளின் சிறுமையின் காரணங்கள் மாதவன்' என்று வெளிவந்திருக்கிறது. இதில் காட்டப்பட்டுள்ள 11 காரணங்களும் மெச்சத்தக்க மகோன்னத கண்டுபிடிப்புகள். ஜனவரி இதழில் இதே பிரச்சினை பற்றிப் பாரதியின் கவிதையையும் துணைக்கு வைத்துக் கேள்வி—பதிலொன்றும் வெளியாகியிருக்கிறது. மூன்று இதழிலும் வெளியாகிய கருத்து

கள் எவ்வளவு தூரம் உண்மை யானவை என்பது கணேசலிங்கனுக்கே வெளிச்சம்.

குமரன் 57 வெளிவந்த நவம்பரில், 'தாரகை' சஞ்சிகை இதரவில் மட்டுநகரின் பொது நூலகத்தில் ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட பாரதிநூற்றாண்டு ஆய்விரங்கில் கணேசலிங்கனும் கலந்து கொண்டார். முதலாவது அமர்வில் (ஈழத்து இலக்கிய சிற்றேடுகள் பற்றியது) புதுசு, கீற்று, குமரன், மக்கள் இலக்கியம், தாரகை என்ற ஏடுகளின் ஆசிரியர் குழுவைச் சேர்ந்தோர் கலந்து கொண்டனர். 'குமரனின் நோக்கங்களும் செயற்பாடுகளும்' என்ற தலைப்பில் உரையாற்றிய செ. க. என்ன பேப்பரில் அச்சிடுவது, என்ன பேப்பரில் கவர் போடுவது, எவ்வாறு பதிவுசெய்வது என்றே பேசிமுடித்து அமர்ந்தார். பேச்சினிடையே இலக்கியம் பற்றியும் சில குறிப்புகள் வந்தன. 'நான் யாழ்ப்பாணம் சென்றிருந்தபோது துவக்கை நீட்டிய படி நின்ற இராணுவத்தைக் கண்டு பயந்துவிட்டேன். யாழ்ப்பாணம் இராணுவத்தால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட பூமியாகக் காட்சியளிக்கிறது. இவற்றைப் பற்றி யாழ் இலக்கிய சஞ்சிகைகள் மௌனம் சாதிக்கின்றனவே என்கிற தொனியில் அவர் கருத்துத் தெரிவித்தார். அதன்பின் 'புதுசு' சார்பில், புதுசுவில் வெளிவந்த ஊர்வசியின் கவிதை வரசித்துக் காட்டப்பட்டு இவ்

வாறு பல கவிதைகள் 'புதுசு'வில் வெளியிடப்பட்டன என்பது குறிப்பிடப்பட்டது. இதன்பின் குப்பினான் ஜி. சண்முகன் "இவையெல்லாம் கணேசலிங்கனுக்குப் புது அனுபவங்களே. இனியாவது இவற்றில் கவனம் செலுத்துவாரென நம்புகிறேன்" என்று பேசினார்.

இந்தச் சம்பவம் நடந்த பின்னரே குமரன் இதழ்களில் இந்தக் குற்றச்சாட்டு மீளமீளக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதிலிருந்து 'குமரனின் நோக்கங்களும் செயற்பாடுகளும்' பற்றி வாசகர்கள் அறிந்து கொள்வது மிக இலகுவாயிருக்கும் என நம்புகிறேன்.

புதுசு தவிர அலை, மல்லிகை, சிரித்திரன், மேகம், சமர் எனும் சஞ்சிகைகள் யாழ்ப்பாணத்தில் வெளிவருகின்றன. செ. க. வின் கூற்று புதுசுவைப் பொறுத்தவரை உண்மையான பொய்யா என்பது புதுசு வாசகர்களுக்குத் தெளிவாயிருக்கும். புதுசு தனது தீர்க்கமான அரசியற் பார்வையையும், அதனோடு தொடர்பான இலக்கியப் படைப்புக்களையும் தொடர்ச்சியாகத் தனது இதழ்களில் வெளியிட்டு வருகிறது. செ. க. குறிப்பிட்டுச் சொல்லும் 'யாழ்க்குடாநாட்டு விவகாரங்கள்' பற்றியும் பல படைப்புகள் வெளிவந்திருக்கின்றன என்பது புதுசுவின் வாசகர்களுக்குத் தெளிவாய்த் தெரியும்.

புதுசுவிலும் கூடிய காலம் தொடர்ந்து வெளிவரும் 'அலை'

பக்கங்கள்

புதுசுவைப் போலவே ஒவ்வொரு இதழிலும் இயலுமான பங்களிப்பைச் செய்து வருகிறது. ஏறத்தாழ எட்டு வருடங்களாகச் சிரமத்துடன் வெளிவரும் அலை தனது வியாபாரத்தைப் பெருக்கும் நோக்கோடு மூவர்ண அட்டைப்படம் வெளியிடவில்லை, பதிலாக 'தமிழர்களுக்குச் சுயநிர்ணய உரிமையை அழங்கு' என்று ஆசிரிய தலை பங்கம் எழுதியது. இதுவெல்லாம் செ. க. அறிந்திருக்க முடியாத விடயமாக எப்படிப் போயிற்று? தேசிய இனப்பிரச்சனை, யாழ்குடாநாட்டின் ஆக்கிரமிப்பு நிலைகள் பற்றிய அருமை யான கவிதைகள் அலைவில் வெளியாகியிருக்கின்றன. இவை செ. க. விற்குப் புரியாத விதத்தில் அல்லது வேறு மொழியில் எழுதப்பட்டு வெளியாக வில்லை என்பது கவனிக்கப்பட வேண்டியது.

'மேகம்' சஞ்சிகையும் இப்பிரச்சினையில் பிரக்ஞையூர்வமாக நடந்து வருகிறது. 'புதுசு' அலை' உட்படப் பல அமைப்புகளுடன் இணைந்து சாகித்திய மண்டலப் பரிசை நிராகரிக்குமாறு 'மேகம்' குழுவும் வேண்டுகோள் விடுத்தது. இந்தக் கோரிக்கை தொடர்பான செய்திகள் பத்திரிகைகளில் (தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும்) வெளியாகின. இவற்றில் எதையாவது வாசித்திருந்தால் 'மேகம்' குற்றச் சாட்டிற்கு இலக்காகியிராது;

புதுசு 20

,முற்போக்குக் கூடாரத்திலிருந்து வரும் மல்லிகையில் கூட இப்பிரச்சினைகள் பற்றி ஆசிரியர் தலையகக்கங்களும், படைப்புகளும் (உதாரணம் முருகையனின் 'யாழ்நூலகம் பற்றிய கவிதை, யாழ்நகர் எரிப்பு - பீட்டர் கெனமனின் சுற்றுலா) அல்பம் ஆகியன வெளியாகியுள்ளன. செ. க. குறிப்பிடுவது போல மல்லிகை மெனனம் சாதிக்கிறதா என்பதை யாராலும் இலகுவில் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

சிரித்திரன் நகைச் சுவைக் கென்றே வெளிவரும் சஞ்சிகை எனினும், மறைமுகமாக சிரித்திரனிலும் பல ஆக்கங்களினூடு இவ்வுணர்வு வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளதை நன்கு உணர முடியும்.

சமர் சஞ்சிகையில் தேசிய இனப்பிரச்சினை தொடர்பான கவிதைகளும் சாந்தனின் 'மனிதர்கள் மனிதர்கள்' சிறுகதை ஒன்றும் வந்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

கூட்டிக்கழித்துப் பார்த்தால் பின்வரும் நியாயங்களில் பலவும் சரியாகவே தோன்றும். தீர்மானத்தை வாசகரிடமே இப்போதைக்கு விடுவோம். ஒன்று செ. க. நீண்ட காலமாக இலங்கையில் இல்லை அல்லது வீட்டில் அஞ்ஞாத வாசம் (சிலவேளைதவறாமோ?) செய்து கொண்டிருந்ததில் இவற்றைப்பற்றி அறிவது முடியாத

காரியமாகப் போயிற்று? இதை மற்றவர்கள் பெரிதாக எடுப்பது தகுமோ? இரண்டு யாழ் சிறநேடுகள் என்று செ. க. குறிப்பிடுவது மேலே நான் சொன்ன வற்றையல்ல (இவை யெல்லாம் சிறநேடுகள் எனையர் அங்கீகரித்தது?) இவை தவிர வேறு சிறநேடுகள் வெளி வருகின்றன. (?) இது பற்றி அறியாதவர்கள் செ. க. விடம் விசாரிக்கவும். மூன்று மெளனம், மெல்லிய குரலில் எதிர்ப்பைத் தெரிவிப்பது உரத்த குரலில் எதிர்ப்பைத் தெரிவிப்பது எனும் வார்த்தைகளுக்கு செ. க. விற்கு அர்த்தம் தெரியாது. யாழ்இலக்கிய சிறநேடுகளின் உரத்த குரல் செ. க. விற்குக் கேட்காதது

அவர் கொழும்பிலிருப்பதாலா அல்லது வழமை போல (எதற்கும் செ. க. வைத்தியரைச் சந்திப்பது நல்லது). நான்கு இவ்வளவு காலமும் கும்பகர்ணனோடு கதைத்துக் கொண்டிருந்து விட்டுத் திடீரென விழிப்புத் தட்டிக் களத்திலிறங்கிய செ. க. இவ்வளவு காலமும் எங்கே போனார்? என்ற கேள்வி தன்னை நோக்கி எழுமுன் தன்னைக் காப்பாற்ற இப்படியொரு கவசம் தேவைப்பட்டிருக்கிறது மூன்று தரம் சொன்னால் பொய்யும் மெய்யாகும் என்கிற அசட்டு நம்பிக்கை போல (இந்த நியாயங்களில் சரியான விடைகளை அறிய அடுத்த குமரன் இதழைப் படிக்குமாறு வாசகர்களை வேண்டுகிறேன்)

SMACS Tailoring

12, Bazaar Lane, JAFFNA.

FOR

SHIRTINGS
SUITINGS

ஸ் மெக்ஸ் ரெய்லறிங்

12, பசார் லேன், யாழ்ப்பாணம்.

புதுசு 21

தூது

க. வில்வரெத்தினம்

நன்ப,

நினக்காக நெகிழும்என் நெஞ்சு
நின்னிணிய துணைக்காகவுந்தான்

தன்பமேகுழ முகாமிட்ட

துயர்வதை கூடதிதுள்

நெடுந்துயருறும்

விடுதலைநேசரின் நிலையெண்ணி

நெகிழும்என் நெஞ்சே

யாரொடு நோகலாம்?

யார்க் கெடுத்துரைக்கலாம்?

வீதியில் கண்ணுறும் நன்பரொடு

உம் துயர் பேசவும் வாயெழாது

குசுகுசுக்கும் எமக்குள்

உணர்வின் நசிவே உறுத்தும் பெரிதாய்

நீட்டிய துவக்குகளின் நெருக்குறலிக்

மூட்டுகள் தேடி முடங்கும் பூச்சிகளாய்

மரனிடவர் நாமிங்கு மரணத்துடன் சம்பாஷிக்கிறோம்.

கூனிப் போன கொள்சையர் சொல்கிறார்

“மழை காலத்தில் நுளம்புகளோடு

பழக்கப்படுகிறது போல

படையினரோடும் பழக்கப்படுவோம்” என்று

ஏதோ பெரிய பகிடி ஒன்றை உதிர்த்தவர்

போல உரக்கச் சிரித்தபடி.

தெரியாமல் கேட்கிறேன் நன்ப,

நுளம்பின் கடியின் வலியா நுமக்கெலாம்?

கொன்று போடும் கொடுமைகள் இங்கெலாம்

கொசுக்கடி போல்வதொன்று?

புகையிட்டு வீரட்டினால் கலையுமா

கொசுக்களைப்போல் இக்கொடுமைகள்?

தலைவரும் அவர்கள் சிறுமையும் சிறுமதியும்

இன்னும் இருந்தவாரே.

புதுசு 22

சிறையுளே வதைபடும்

விடுதலை நேசர் நிலை கண்டு

நெகிழாதார் இவர் செய்கை

நெஞ்சுள் முள்ளாய் நெருடுமே.

நன்ப,

நினக்காக நெகிழும் என் நெஞ்சு

நின்னிணிய துணைக்காகவுந்தான்.

நின் துயர் நிகழ்வு என் செவியுறு

ணைத்தில், நான்

துணுக்குற்றேன்

தொடர்ந்து நடுக்குறவாயிற்றென நெஞ்சம்.

பேரினவாத ஒடுக்குமுறை அரசின்

இராட்சதக் கரம் இளைஞரில் தொடங்கி

மதகுருமாரி, கலைஞர், புத்திஜீவிகள் மேலும் வீழ்ந்தாயிற்று

இனி என்ன?

“பத்துத் தலைகளும் இருபது கரங்களும்

திக்கெல்லாம் தேடிவரும்.”

என் செய்தோம்?

“வெறும் வாய்ச் சொல்லில் வீரராய்

வந்துயர்க்கையும் வலிமை இகிலோமாய்

என்புதோல் போர்த்திருந்து

என் செய்தோம்?

கையில வெறுமனே

எழுதுகோல் தரித்தோம்?

நன்ப,

நினக்காக நெகிழும் என் நெஞ்சு

நின்னிணிய துணைக்காகவுந்தான்;

அந்தநள்ளிரவில்,

நட்சத்திரங்களும் நடுங்கித் துயருரும் அந்த

நள்ளிரவில்

இருளின் புதல்வர்கள் வந்து

கதவைத் தட்டினார்

கதவைத் திறந்த கணத்தினில்க்

நீட்டிய துவக்குகளின் கத்திமுனை உமது

நெஞ்சில் அழுத்தவும்

அவர்கள் நையப் புடைக்கையில்

எலும்புகள் நறுக்கென்ற போதிலும்

புதுசு 23

நடுக்குற்றிருப்பாயோ நண்ப
அந்த நள்ளிரவின் திரட்சியில்
நீயும் நின் துணையும்?
நானறிவேன் நீவிர்
யார்க்கும் அஞ்சா நெஞ்சரம் உடையீர்
எதையும் எதிர்க்காளும் ஆளுமை பெற்றீர்.

எனினும்
நடுங்கா நாட்டத்து நண்ப,
இது கேள்
நின்க்கும் துயர் வதையுறும்
விடுதலை நேசர் எவர்க்கும் இது பொருந்தும்
குளிரால் நடுங்குதலும் தீயால் குடுறுதலும் இலாதது
ஆத்மா!
இருமைகள் அதற்கில்லை
என்பது வேதம்;

ஆதலின்
நடுங்குதல் தவிர்க ஆத்ம நண்பனே:

வேதம் அபினி என்று நீ வியாக்கியானிப்பாய்
எனினும் இங்கு
ஓதும் உண்மை உயிர்த் துணையாமே.

நடுங்குதல் வேண்டா
நினது

கயேச்சா வலுவின் கெட்டியால்
உடல் - மனத் தள வலி கடந்தவன் ஆகுக்:

வில்லங்குகள் உமது கரங்களைப் பிணிக்கலாம்
விடுதலை மூச்சை வில்லங்குகள் என் செய்யும்?

வீறு கொள்!
வார்கடல் தாண்டிய ராமதூ தனின்
ஓர்மமும் மூச்சும் உமக்குளும் எழுக!

விடுதலைப் பறவையின் தொலை நோக்கும்
வீச்சும் உள்வாங்குக விற லோய்;

அஞ்சலிகள் இரண்டு

எம். ஏ. நுஃமான்

1. பேராசிரியர் க. கைலாசபதி

நான் அறிந்தவரை பேராசிரி
யர் கைலாசபதி அளவு சர்ச்சைக்
குள்ளாக்கப்பட்ட, தாக்குதலுக்
குள்ளான பிறிதொரு இலக்கிய
வாதி இல்லை எனலாம். அதே
போல் அவரளவு போற்றப்
பட்டோரும் மிகச்சிலரே; அவ
ரது இலக்கிய எதிரிகள் கூட
அவர்தங்களைப் பற்றி என்ன
கருதுகின்றார் என்பதை அறிய
விரும்பினர். ஏராளமான எழுத்
தாளர்கள் தங்கள் படைப்பு
களுக்கு அங்கீகாரம் பெறுவதற்
காக அவரை அணுகினர். அந்த
அளவு ஒரு குறுகிய காலத்துள்
தானே ஒரு ஸ்தாபனமாக அவர்
வளர்ச்சியடைந்திருந்தார்.

குறிப்பாக, கடந்த கால
நூற்றாண்டு ஈழத்து இலக்கிய
வரலாற்றிலும் பொதுவாக சம
கால தமிழ் இலக்கியச் சிந்தனை
வளர்ச்சியிலும் பேராசிரியர் கை
லாசபதியின் பாத்திரம் மிக முக்
கியமானது; அண்மைக்கால வர
லாற்றிலே தமிழக எழுத்தாளர்
களினதும் ஆய்வறிவாளர்களின
தும் கவனத்தை ஈழத்தை நோக்
கித் திருப்பிய அறிஞர்களிலே
கைலாசபதியே பிரதானமான
வர்.

கைலாசபதி இலக்கியத்தை
அழகியல் நுகர்வுக்குமட்டும் உரிய
ஒரு தனித்துறையாகக் கருதியவ

ரலில். முழு மொத்தமான சமூக
அியக்கப் போக்கின் அழகியல்
வெளிப்பாடாகவே அவர் இலக்
கியத்தை நோக்கினார். இதனே
வேயே இலக்கிய ஆய்வுக்கு சமூக
பண்பாட்டு வரலாற்றை ஆதார
மாகக் கொள்ளும் போக்கினே
யும், தமிழரின் சமூக, பண்
பாட்டு வரலாற்றை விளக்கு
வதற்கு இலக்கியத்தைச் சான்
ருக்கக்கொள்ளும் போக்கினையும்
நாம் அவரிடம் காண்கின்றோம்;
அவர் ஒரு இலக்கிய விமர்சகன்
என்பதற்கு மேலாக, — ஓர்
இலக்கியச் சிந்தனையாளனாக ஓர்
இலக்கியப் புலமையாளனாகத்
திகழ்ந்தார்.

இலக்கியம்பற்றிய அவரது
சமூகவியல் நோக்கே, இலக்கிய
ஆய்வில் பத்துறை அணுகு
முறையைப் பயன்படுத்த அவ
ரைத்தூண்டியது. நமது பாரம்
பரியத் தமிழறிஞர்கள் இலக்கி
யத்தை ஒரு நுகர்வுச் சாதன
மாக, அல்லது சமய — அறவியல்
வெளிப்பாடாக, அல்லது இலக்
கணக் கல்விக்குரிய ஒன்றாகவே
கருதினர், நமது நவீன விமர்ச
கர்களுட் பலரோ இலக்கியத்
தை சுய உணர்வு சார்ந்த அழ
கியல் அம்சமாக மட்டுமே மதிப்
பீடு செய்தனர். ஆனால் இலக்கி
யம் முழுமொத்தமான மனித

அனுவத்தினதும், உணர்வினதும் வெளிப்பாடு என்ற வகையிலே இலக்கியத்தை விளங்கிக் கொள்வதற்கும் விளக்குவதற்கும் மனிதனைப்பற்றிய சகல அறிவியல்களும் பயன்படவேண்டும் என்ற நவீன கருத்தோட்டத்தைக் கொண்டிருந்தவர் கைலாசபதி மொழியியல், சமூகவியல், மானிடவியல், வரலாறு, உளவியல், பொருளியல், அரசியல் போன்ற பல்வேறு அறிவியல்களுடன் இணைத்து இலக்கியத்தை நோக்கும் பல்துறை அணுகுமுறையை தமிழுக்கு அறிமுகப்படுத்தியவர்களிலே கைலாசபதிக்குப் பிரதான இடம் உண்டு. மார்க்சிஸ சார்புடையவர்களாலேயே பல்துறை அணுகுமுறை தமிழில் அறிமுகமாயிற்று. அவ்வகையில் கைலாசபதியின் மார்க்சிய சித்தாந்தப் புலமைகள் இலக்கியச் சிந்தனையிலே புதிய ஒளி பரய்ச்சியது என்று கூறினால் அது தவறாகாது.

பேராசிரியரின், இலக்கியம் பற்றிய சமூகவியல் நோக்கே இலக்கியம் பற்றிய ஒப்பியல் ஆய்வுக்கும் அவரை இட்டுச் சென்றது. கைலாசபதிக்கு முன்னர் தமிழ் இலக்கியத்தை பிறமொழி இலக்கியங்களுடன் ஒப்பு நோக்கி ஆராய்ந்தவர்கள் இல்லாமல் இல்லை. தமிழ் இலக்கியத்தின் பெருமையை நிலைநிறுத்துவதே இவர்களுள் மிகப் பெரும்பாலோரின் நோக்கமாய் இருந்தது. ஆனால் புறநிலையான, விஞ்ஞான பூர்வமான ஆய்வுமுறைகளைப் பயன்படுத்தி தமிழ் இலக்

கியத்தில் ஒப்பியல் ஆய்வு மேற்கொண்ட பெருமை சிறப்பாக பேராசிரியர் கைலாசபதிக்கே உரியது. இவ்வகையிலே அவரது Tamil Heroic Poetry, ஒப்பியல் இலக்கியம் ஆகிய நூல்கள் முதன்மையானவை.

ஒருமொழி இலக்கியத்தை வேறு ஒரு மொழி இலக்கியத்துடன் ஒப்பு நோக்குவது என்பது ஒரு பண்பாட்டைப் பிறிதொரு பண்பாட்டுடன் ஒப்புநோக்குவதாகும். இருபண்பாடுகளுக்கும் இடையிலான சமாதந்தர வளர்ச்சிகளையும் வேறுபாடுகளையும் அவற்றுக்கு ஆதாரமாக சமூக வரலாற்று மூலங்களையும் நிறுவுவது ஒப்பியலாய்வின் அடிப்படையாகும். அவ்வகையில் இலக்கியத்தில் ஒப்பியலாய்வு மனித ஒருமைப்பாட்டுக்கே இட்டுச் செல்லும். ஒரு மார்க்சியவாதி என்ற வகையில் தனது ஒப்பியல் ஆய்வுகள் மூலம் மனிதனைப் புரிந்து கொள்வதற்கும் மனித ஒருமைப்பாட்டுக்குமாக உழைத்தவர் கைலாசபதி எனலாம்.

இவை எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக தமிழர் சிந்தனை வரலாற்றிலே கைலாசபதிக்கு என்றும் ஓர் அழியாத இடம் இருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. பொற்காலப் பெருமையை நிராகரித்து, ஒரு சமூகவிஞ்ஞானிகரூபிய நிதானத்துடன் பண்டைத் தமிழரின் சமூக வரம்பை இலக்கியச் சான்றுகள் கொண்டு, வரலாற்று நோக்கில் ஆராய்ந்து

விளக்கியவர் அவர். அவரது பண்டைத் தமிழர் வாழ்வும் வழிபாடும். Tamil Heroic Poetry ஆகியவை இவ்வகையில் முக்கியமானவை. பொற்காலக் கனவுலகில் இருந்து தமிழ் அறிஞர்களை மதார்த்தத்துக்கு இட்டுச் சென்றன அவரது ஆய்வுகள். இவ்வகையில் இயக்கவியல் தத்துவ நோக்கு அவருக்கு வழிகாட்டியாய் இருந்தது.

அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் அவர் பற்றிய இரு எதிர்நிலைப் போக்குகள் நிலவின. ஒன்று அவரை முற்றாக நிராகரிப்பது. தமிழகத்தில் வெ. சாமிநாதன் போன்றோரும் இலங்கையில் வேறுசிலரும் இப்போக்கில் இயங்கினர். மற்றது அவரை அப்படியே வழிமொழியும் போக்கு. இவ்விரு போக்கும்

கண்முடித் தனமானவை என்பதில் ஐயமில்லை. கைலாசபதியை வழிநடத்திய இயக்கவியல் தத்துவம் இவ்விரு போக்கையும் நிராகரித்துவிடும். அவர் பற்றிய பூரணமான, புறநிலையான மதிப்பீடு மேற்கொள்ளப்படவேண்டும். அதற்கு முந்தேவையாக அவரது படைப்புக்கள் எல்லாம் வெளிவரவேண்டும். வரலாற்றுப் பின்னணியில் அவை ஆய்வு செய்யப்படவேண்டும். வரலாற்றின் தேவைகளுக்கும் சவால் களுக்கும் அவர் எவ்வாறு முகம் கொடுத்தார் என்பதும் ஆராயப்படவேண்டும். அதன் அடிப்படையிலேதான் அவரது சரதனைகளும் தவறுகளும் மதிப்பிடப்படலாம். அதுவே நமது இலக்கியச் சிந்தனையின் எதிர்கால வளர்ச்சிக்கு உரம் ஊட்டும்.

2. தி. ஜானகிராமன்

ஜானகிராமன் காலமாகூர் என்பது ஒரு வெறும் செய்தி தான். அவரது படைப்புக்கள் இன்னும் உயிருடன் உள்ளன. இனியும் நெடுங்கரமை அவை உயிர்வாழும் இயல்பின. நவீன தமிழ் இலக்கியத்தில் ஈடுபாடு உள்ள எல்லாருமே ஜானகிராமனை விரும்பிப் படிக்கின்றனர். இதிலே முற்போக்கு பிற்போக்கு என்ற பேதமே இல்லை. அரசியலுக்கும் இலக்கியத்துக்கும் விவாகபந்தமே இல்லை என்று

வாதிக்கும் சுத்த இலக்கிய வாதிக்கள் முதல் அரசியலுக்கு அப்பால் இலக்கியமே இல்லை என்று பிரகடனம் செய்யும் அதிர்விரபுரட்சிகர எழுத்தாளர்களவரை ஜானகிராமனின் எழுத்தில் மோகம் கொண்டுதான் உள்ளனர். இந்த இலக்கியச் சித்தாந்தங்கள் பற்றிய எவ்வித பிரக்ஞையுமற்று விவாபார இலக்கியத்துக்கு அடிமைப்பட்டுப் போன ஜனரஞ்சக வாசகனுக்குக்கூட ஜானகிராமன் ஒரு அன்னியமான எழுத்தாளன் அல்ல.

இவ்வாறு பல்வேறு இலக்கிய நிலைப்பாடு உள்ளவர்களையும் பல்வேறு ரசனை மட்டத்தில் உள்ளவர்களையும் தன்வசமாக்கும் எழுத்தாற்றல் புதுமைப் பித்தனுக்குப் பிறகு ஜானகிராமனுக்கே சாத்தியமாயிற்று என்று சொன்னால் அது தவறுகாது.

மாறும் சமூகத்திலே ஆண்பெண் உறவில் ஏற்படும் நெரிசலே ஜானகிராமனின் எல்லாப் படைப்புக்களிலும் (குறிப்பாக நாவல்களில்) கையாளப்படும் பிரதான விசயப் பொருளாகும். ஆண்பெண் உறவுபற்றிய பாரம்பரிய சமூக நெறிமுறைகள் உடைந்து வருவதை அவர் தன் படைப்புக்களில் கிறப்பாக வெளிப்படுத்தினார். புதிய சமூக நிலைமைகளுக்கும் பாரம்பரிய அல்லது நிலப்பிரபுத்துவ ஒழுக்க நியமங்களுக்குமிடையே அல்லலுறும் மனித உணர்வை அதன் சோகத்தை மிகுந்த பொறுப்புணர்வுடனும் மனிதாபிமானத்துடனும் தன் படைப்புக்களில் அவர் சித்திரித்தார். “சிறுவயது மூதலே என்னுடைய மனதில் ‘கண்வெண்ஷன்’ என்று சொல்லப்படும் படியான கட்டுப்பாடுகளை எதிர்க்கும் ஒரு மனோபாவம் உருவாயிற்று. நம்முடைய மக்கள் மரபையும் (ரெடிஷன்) கட்டுப்பாட்டையும் ஒன்று சேர்த்துக் குழப்பிக் கொள்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். கட்டுப்பாடுகள் காலத்துக்கு ஏற்றபடி மாறும் தன்மையுடையன. ஆனால் அவைகளுக்கு நம்முடைய அன்றாட வாழ்வில் நிரந்தரமாக

தரமான ஒரு இடத்தை அளிக்க முற்படும் போதுதான் தனிமனித சுதந்திரம் வெகுவாகப் பாதிக்கப்படுகின்றது. ஒரு சமுதாய நாகரீகத்தின் உயிர்ப்புச்சக்தியுடன்கூடிய ஜீவனானது இம்மாதிரியான கட்டுப்பாடுகளாலே நசித்துப்போக ஏது இருக்கிறது. மனித உணர்ச்சிகளைப் பற்றி, மனவிகாரங்களைப்பற்றி எழுத முற்படும்போது கட்டுப்பாடுகளை அறுத்தெறிய வேண்டியிருக்கிறது” என்று ஜானகிராமன் ஒரு பேட்டியிலே கூறியுள்ளார். அவரது படைப்புக்களில் இச்சிந்தனை வெளிப்பாட்டை நாம் காணலாம்.

ஆயினும் நிலப்பிரபுத்துவ விழுமியங்களின் அடிப்படையில் ஒழுக்கவியல் கண்ணோட்டத்தில் சிலர் ஜானகிராமனைத் தாக்கியுள்ளனர். பெண்களைச் சோரம் போபவர்களாகவும் சலனசித்தம் உள்ளவர்களாகவும் அவர் சித்திரித்துள்ளார் என்று அவர்களுக்கூறுகின்றனர். இது மனித யதார்த்தத்தைக்காண மறுப்போரின் கூற்றெனலாம். ஒழுக்கவியல் கண்ணோட்டத்தில் மட்டும் நின்று ஜானகிராமனை விமரிசிப்பது நியாயமாகாது.

ஜானகிராமன் அடிப்படையில் ஒரு யதார்த்த நெறிக் கலைஞரே: அதேவேளை கற்பனா வாதத்தின் அம்சங்களையும் நாம் அவரிடம் காண்கின்றோம். அவ்வகையிலே யதார்த்தமும் மிகை உணர்ச்சியும் கலந்த கலவையே அவரது கலைப்பாணி எனலாம்.

தனது படைப்புக்களில் அன்பு, நேசம், நேர்மை ஆழ்ந்த தூய கலைஉணர்வு போன்ற உன்னத உணர்வுகளுக்கு அவர் அழுத்தம் கொடுக்க முனையும்போது ஓரளவு கற்பனாவாதமும் மிகையுணர்ச்சியும் அவருக்குத் தவிர்க்க முடியாததாய் விடுகின்றது.

அவரது இந்தப் படைப்பு நெறியிலிருந்து — அவர் எழுப்புகிறும்பும் உன்னத உணர்வுகளில் இருந்து அவரது மொழி நடையைப் பிரித்துப் பார்க்க முடியாது. பலர் அவரது மொழி நடைக்காகவே அவரில் மேரக முற்றுள்ளதாகக் கூறுவர். அவரது மொழிநடை அவரது கலைவியின் இன்றியமையாப் பண்பாகும். தற்கால உரைநடைக்கு — உரைநடை இலக்கியத்துக்கு ஒரு புதிய வளமும் வளப்பும் கொடுத்தவர் ஜானகிராமன். நாவல் சிறுகதைகள்மூலம் மட்டுமன்றி, நாடகம், மொழிபெயர்ப்பு, பிரயாண நூல்கள் போன்றவைமூலமும் அவரது எழுத்து ஆளுமை நன்கு வெளிப்பட்டிருக்கின்றது. இத்துறைகளில் இதுவரை அவரது சுமார் இருபத்தைந்து நூல்கள் வெளிவந்தள்ளன.

இவற்றை அவரது இலக்கியப் பணி என்று சொன்னால் அவர்

ஒத்துக்கொள்வதில்லை, ‘இலக்கியப்பணி என்று எதைச் சொல்வது? என் ஆத்ம எதிரொலிப்பாக, நான் வாழும் வாழ்க்கையின் ரசனையை எனக்கு எளிதாகக் கைவரும் எழுத்தின்மூலம் வெளிக்காட்டுகின்றேன். இதிலே சேவை என்பதோ பணி என்பதோ இடமேபெறவில்லை. என்னுடைய இன்பங்களை, நான்துய்க்கும் சோக உணர்வுகளை மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளவே நான் விரும்புகின்றேன். சுற்றிலும் உகைம் சிறியதும் பெரியதுமாக சாதாரண அசைவுகளில் கூட வியப்புகள் நிறைந்து இயங்குகிறது. அதைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பதே ஆனந்தம் தான். அதைத் தான் நானும் பகிர்ந்து கொள்கிறேன் — எழுத்து மூலம்” என்று அவர் கூறியுள்ளார்.

தன்னுடைய இலக்கியச் சாதனைகள்பற்றி ஒருபோதும் அலட்டிக்கொள்ளாது அடக்கமாக இருந்து இன்றையத் தமிழ் இலக்கியத்தில் சிலர் எட்ட முடியாத சில சிகரங்களைத் தொட்டு மறைந்துபோன ஜானகிராமனின் உயிர்வாழும் படைப்புக்களில் நாம்பெற்று கொள்வதற்கு எவ்வளவோ உள்ளன.

ஒரு வயல் வெளியீடு
சேரனின்
இரண்டாவது சூரிய உதயம்

விலை : 5-00 ரூபா

பாரதியின் சிரிப்பு பயத்தைத் தடுகிறது!

சாஹித்தியமண்டலப் பரிசு களைப் பகிஷ்கரிக்க வேண்டுமென்ற நியாயத்தின் குரலும், எதிரான முணுமுணுப்புக்கள் சிலவும் கேட்கின்றன.

உண்மைக் கலைஞர்களும், எழுத்தாளர்களும் ஒரு நாட்டின் மனச்சாட்சியெனக் கருதப்படுகின்றனர். தனிமனிதனும், சமூகத்தினதும் அவலங்களை இடர்களைத் தம் நுண்ணுணர்வாலும், அறிவினாலும் உணர்ந்தறிந்து வெளிப்படுத்துவதோடு அவற்றைத் தீர்க்கும் முறைகளிலும் அவர்கள் கவனஞ் செலுத்துகின்றனர். கருத்துக் கூறலுடன் நிறிகாது நடைமுறைச் செயற்பாடுகளுக்கும், இது விரிந்து செல்கிறது; தியாகங்களை நிரம்பிய வாழ்க்கையைப் பல்வேறு நாட்டுக் கலைஞர்களிடமும் காண்கிறோம். சுக மனிதன்மீதும், சமூகத்தின் மீதுமான அக்கறையே இவர்களை இயக்கும் அடிப்படைச் சக்தியாகும்.

பாரதி, நஸ்ருல் இஸ்லாம் இப்பால் போன்றவர்கள் தம் நாட்டின் அவலங்களிலும், விடுதலையிலும் குறிப்பாக அக்கறை

ச. ரவீந்திரன்

காட்டினார். ஆயினும், பொதுவில் நாட்டெல்லையை மீறிய அக்கறைகளையும் இவர்களிடம் காணலாம் வியட்நாம் அநீதிகள் தொடர்ந்த வேளைகளில் பல்வேறு நாடுகளைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள் தம் மனச்சாட்சியின் குரலை எதிர்ப்புக் குரலாக ஒலித்தனர். இந்த நூற்றாண்டின் முப்பதுகளில், பிராங்கோவின் சர்வாதிகாரத்துக்கெதிரான ஸ்பெயின் நாட்டு மக்களின் கிளர்ச்சியில், வெவ்வேறுநாடுகளைச் சேர்ந்த மூற்போக்குக் கலைஞர்கள் பங்கேற்றுப் போராடினர். கிறிஸ்ரோயர்கோல்ட்வெல் போன்ற மார்க்சியக் கலை இலக்கிய விமர்சகரும், கார்ஸியா லோர்கா போன்ற கவிஞரும் நாடாசிரியரும் தமது உயிரையும் அளித்தனர். ரால் பாக்ஸ் ஏர்னஸ்த் ஹெமிங்வே போன்றவர்களும் இக்கிளர்ச்சியில் சேர்ந்து போராடினர்.

சுக மனிதன், நாடு, சர்வதேசியம் என்று விரிந்து அநீதிகளிற்கெதிராகக் குரலெழுப்பும் கலைஞர்கள், தமது சுக கலைஞர்களிற்காகக் கிளர்ந்தெழுந்தமையும் பல நாடுகளிற் கண்

டுள்ளோம். நமக்குக் கிட்டியதும் சமீபத்தியதுமான உதாரணம், சிறந்த மார்க்சியக் கவிஞரும், கலை இலக்கிய விமர்சகருமான சச்சிதானந்தனைக் கேரள அரசுகைது செய்ததை எதிர்த்து மலையாள எழுத்தாளர்கள் கலைஞர்கள் வீதியில் இறங்கி நடத்திய கிளர்ச்சியாகும். சிறந்த மார்க்சியத் தத்துவ அறிஞரும், தமிழிலக்கிய விமர்சகருமான எஸ். வி. ராஜதுரையினதும், கவிஞர் ஜனகப்பிரியாவினதும் கைது குறித்துச் சிறிய அளவில், தமிழகத்தில் எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கப்பட்டது. அரசியற் கைதிகளினது மனித உரிமை மீறல்களிற்கெதிராகத் தமிழக அரசின்மீது, இந்திய உயர்நீதிமன்றத்தில் 'எஸ். வி. ராஜதுரை' வழக்குத் தொடர்ந்துள்ளதும், அதற்காகத் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் கலைஞர்கள் பணந்திரட்டி உதவுவதில் ஈடுபட்டுள்ளதும், முக்கியமானதாகும்.

தனது நோக்கத்தின்மீது உலகின் கவனத்தைக் குவிப்பதற்காக இலக்கியத்திற்கான 'நோபல் பரிசினைப்' பகிஷ்கரித்த ஜீன் போல் சார்த்தரின் செயல் வேறுவிதமான, ஓர் எதிர்ப்பு நடவடிக்கையாகும். சர்வதேசக் கலை இலக்கிய அரங்கில் அது ஓர் முக்கிய நிகழ்வாகும். கிளர்ச்சிக்குணம் நிறைந்த நேர்மைக் கலைஞரெருவனின், மிகச் சிறந்த முன்னுதாரணமுமாகும். இலங்கையின் மிகச் சிறந்த திரைப்பட, சிம்பனி இசையமைப்பாளரான பிறேமசிறி ஹேமதாச சிறந்த இசைக் கலைஞருக்கான அரசின் பரிசினை

ஏறிக மறுத்தமையும், சமீபத்திய முக்கிய நிகழ்வாக உள்ளது.

இம்மரபின் சொந்தக்காரர்களாயிருப்பதே ஈழத்துத் தமிழ்க் கலைஞர்கள், எழுத்தாளர்களிற்கும் பெருமையை அளிக்கக்கூடும். அநீதிகளிற்கெதிரான 'எழுத்துக்கள்' நடைமுறையிலேயே அவற்றின் அர்த்தங்களைப்பெற்றுக்கொள்ள முடியும். சர்வதேசிய சமூக தனிமனிதத் துயர்களில் தெரிவிக்கும் அக்கறை சுக கலைஞர்களின்மீது சுமத்தப்படும் அநீதிகளிலும் காட்டப்படவே வேண்டும்; 'மனச்சாட்சியின் குரல்' என்பது சுகல பரிமாணங்களிலும் நிதர்சனமாக வேண்டும்.

பாரதி எமது மிகச் சிறந்த முன்னோடி. இவையொன்றுமில்லையாகி 'மௌனமே' நடைமுறையானால் 'பாரதி' எம்மைப் பார்த்து

'நெஞ்சில் உரமுமின்றி நேர்மைத் திறமுமின்றி வஞ்சனை சொல்வாரடி—கிளியே! வாச்சொல்லில் வீரரடி! சொந்தச் சகோதரர்கள் துன்பத்திற் சாதல் கண்டும், சிந்தை இரங்காரை—கிளியே செம்மை மறந்தாரை! அச்சமும் பேடிமையும் அடிமைச் சிறுமதியும் உச்சத்திற் கொண்டாரடி! —கிளியே

ஊமைச் சனங்களட'

என்று பழித்துச் சிரிப்பான் : பாரதியின் சிரிப்பை நினைத்தால், 'எனக்குப் பயமாயிருக்கிறது!'

சில புத்தகங்கள்

சிறு குறிப்புகள்

1. முனைகள்

சாந்தன்

சிறுகதைத் தொகுதி இது. பன்னிரண்டு கதைகள் உள். குறிப்பிட்டுச் சொல்லக் கூடிய கதைகள் இதில் அதிகம். "முனைகள்" கதை பழைய நினைவுகளை மீட்டுகிறது, மிகவும் நல்ல கதையாக "இடையில் ஒரு இருபது வருஷம்" எனும் கதையைக் குறிப்பிடலாம். சில கதைகளில் ஒரு போலித் தனம் தெரிகிறது. பழி, விலகிப் போகிறவன், பூகோளம் போன்ற கதைகள் இதற்கு உதாரணம். "பழி, எனும் கதை குரூர மனோபாவத்துடன் கித்தரிக்கப் பட்டிருப்பதாகவும் தோன்றுகிறது. "மனிதர்கள் மனிதர்கள்" எனும் கதையும்

தொகுதியில் ஒரு நல்ல கதை. "கண்டவன் நிண்டவனு" க் கெல்லாம் முன்னுரைகொடுத்த கைலாசபதி இதற்குக் கொடுத்த அணிந்துரை— சாந்தனை தரம் இறக்கிறாரா? அல்லது தன் தரத்தினை உயர்த்திக் கொண்டாரா? தேசிய இடைப் பிரச்சினையை இத் தொகுதியில் பல கதைகள் தொட்டிருப்பது அதன் விசேஷ அம்சம். சிறு கதை எனும் வடிவத்தில் அதன் முழுவிச்சோடும் கதை சொல்கிற முக்கியமான எழுத்தாளர்களில் சாந்தன் முதன்மை யானவர் என்பதற்கு "முனைகள்" தொகுதி ஒரு நல்ல உதாரணம்;

2. அழியா நிழல்கள்

எம். ஏ. நுஃமான்

"முற்போக்கு இலக்கிய காரரை (சிலர் விதி விலக்காக இருக்கலாம்) இத்தொகுப்பு திருப்திப் படுத்தாது என்றே நினைக்கிறேன். ஏனெனில் இதிலே சமூக அரசியற் பிரச்சினைகள் பற்றிய கவிதைகள் எதுவும் இல்லை. இலக்கியம் முழு மொத்தமான அனுபவத்தின் வெளிப்பாடு என்று தான் நான் கருதுகின்றேன். கவி

ஞனும் ஒரு சாதாரண மனிதன் தான் ... அவனுக்கென்று தனிப்பட்ட சொந்த அனுபவங்களும் பிரச்சினைகளும் உண்டு. அவை கவிதைகளில் வெளி வருவது தவிர்க்க முடியாதது ... மனித பார்வையில் இருந்து காதலைப் பிரிக்க முடியாது. ஆகவே கவிதையில் இருந்தும் இலக்கியத்தில் இருந்தும் பிரிக்க முடியாது; இது போன்றதுதான்

ஒரு நண்பனின், ஒரு குழந்தையின் ஒரு தாயின் பிரிவுக்காக, மரணத்துக்காக இரங்கிக் கலங்குவதும்; ஒரு இயற்கை வனப்பில் மனத்தை இழப்பதும் இது போன்றது தான் .. இலக்கியத்தில் இவை எல்லாவற்றுக்கும் முக்கியத்துவம் உண்டு. முற்போக்காளர்கள் தனிப்பட்ட விஷயங்கள் என்று சிலவற்றை ஒதுக்குவதும் முற்போக்கை எதிர்க்கும் சுத்த இலக்கியவாதிகள் அரசியல் விஷயங்கள் என்று சிலவற்றை ஒதுக்குவதும் அபத்தமானது... ஒரு மார்க்சிய வாதியாக இருப்பதற்கும் இத்தகைய அனுபவங்களை எழுதுவதற்கும் என்ன முரண்பாடு? இக் கவிதைகள் மார்க்சியக் கோட்பாட்டோடு எப்படி மோதிக்கொள்கிறது? என்பது எனக்குப் புரியவில்லை.

3. கிருஷ்ணன் தூது

சாந்தன்

"சுய பிரகடனஞ் செய்யாத—ஆனால் "கனதியான—சமூகப் பார்வை ஆசிரியருக்கு இருப்பதனாலேயே இத்தகைய கதைகளை அவரால் எழுத முடிகிறது" என்கிறார் கைலாசபதி. இந்தச் சிறுகதைகளை ஒரு விஞ்ஞானியின் கலைப் பார்வை என்றே ஒரு கலைஞனின் விஞ்ஞானப் பார்வை என்றே கூடச் சொல்லலாம்" என்கிறார் நீல. பத்மநாபன். "என் சொந்த அனுபவங்களாக லபித்தவை, அல்லது நான் முன் சாட்சியாக நிற்க நேர்ந்தவை இவை பற்றி மட்டுந்தான் இதுவரை என்னால் எழுத முடிந்திருக்கிறது" என்று சொல்லும் சாந்தன் பிறகு சொல்கிறார், "இந்தக்

தென்னியைப் பற்றி தான் எழுதிய அற்புதமான காதல் கவிதைகளையெல்லாம் கார்ல் மார்க்ஸ் தீயிட்டுக் கொடுத்தியிருப்பானோ தெரியாது. அப்படி நடந்திருந்தால் எவ்வளவு நஷ்டமாக இருந்திருக்கும். மார்க்ஸ் என்ற மனிதன் பிற்தொரு பகுதியை நம்மால் அறிய முடியாமலே போயிருக்கும்.. எனது அனுபவங்களையும், உணர்வுகளையும், சிந்தனைகளையும், நான் கவிதைகளாகப் பரிவர்த்தனை செய்கின்றேன். அவ்வளவு தான்; நான் ஒரு சாதாரண மனிதன். எனது கவிதைகளும் சாதாரணமானவை"

(அழியா நிழல்கள் கவிதைத் தொகுப்பு முன்னுரையில் எம். ஏ. நுஃமான்)

கதைகளை விடத் தனியாக வேறு எதுவும் சொல்ல எனக் கில்லை."

"நீக்கங்கள்", "தமிழன் அடையாளம்", "கிருஷ்ணன் தூது" என்கிற நல்ல கதைகளும், கொஞ்சம் போலியோ வெணச் சந்தைகப்பட்டக் கூடிய கதை "மனிதர்கள் மனங்கள் மாணவர்கள்", "இழப்பு", "இன்னும் உள்ள வண்ணங்கள்" போன்றன தெரிகிறது. வேறு? இந்தக் கருத்தையும் சொல்லலாம். சிங்கள, தமிழ் இன பேதம், முரண்பாடுகளின் கூர்மை என்பன சிறுகதைகளில் அழகுறச் சொல்வதிலும், அதன் கலை வடிவத்தின் வெளிப்பாட்டிலும் சாந்தன் முன்னணியில் நிற்கிறார் என்பதும் உண்மை.

எஸ். கே. விக்கினேஸ்வரன் —

—வேலிகள்

ஒரு சிகரெட் பத்தினால் நல்லாயிருக்கும் போல இருந்தது.

ஆரேனும் கண்டாலும் என்ற மெல்லிய பயம் மனதிலே தோன்றத்தான் செய்தது. அங்குமிங்கும் பார்த்துவிட்டு பொக்கறிலிருந்து ஐம்பது சதத்தை எடுத்து — எனக்குப் பயமில்லை என்கிறது மாதிரி டக்கென்று மேசையில் வைத்து — ஒரு பிறிஸ்டல் என்றான். இவன் கேட்டது விளங்காமல் போகவே, புருவங்களை உயர்த்தி காசைச் கையில் எடுத்தபடி என்ன என்று கடைக்காரன் இவனைக் கேட்டபோது இன்னும் கொஞ்சம் பயம் அதிகரித்தது போல..... சிகரெட்டை மூட்டுவதற்காக மூலை விளக்கில் குனிந்து, சிகரெட் பெட்டியின் வெட்டப்பட்ட சிலங்களில் ஒன்றை எடுத்துப் பற்ற வைக்கும்போது, கையிலிருந்த சிலம் மெதுவாக நடுங்குவது இவனுக்கே வேடிக்கையாக... "சீ... ஏன் பயப்பிட்டோனும்...? ஆரும் கண்டா வெனக்கென்ன...?" என்ற உணர்வு சட்டென்று தோன்றினாலும், அதுவே ஒரு உறுதியற்ற உணர்வாக... இவன் சிகரெட்டைப் பெருவிரலுக்கும் ஆட்காட்டி

விரலுக்கும் இடையில் பில்டரில் பிடித்தபடி உள்ளங்கைக்குள் மறைத்துக் கொண்டு "சிலட்டர்ன் பாக்" பக்கமாக நடந்தான்...

தூரத்தே தொடுவானின் கோட்டிற்குக் கீழே, அதன் அடியிலிருந்து மௌனமாக ஆரம்பித்துத் தவழ்ந்து வந்து அலறிக் கொண்டே கரையிலொதுங்கும் அலைகளை இவன் அர்த்தமற்று வெறித்தபடி, மதிவிராமாக மறைந்து நின்று சிகரெட்டை இழுத்து நெஞ்சில் நிரப்பி ஊதினான்.

ஆனாலும், நெஞ்சில் முற்றாக இன்னும் நீங்கிவிடாத பயத்தின் ரேகைகள்..... "ம்... அம்பாறையிலையெண்டா எவ்வளவு சுதந்திரமாகச் சிகரெட் பத்தலாம்...? இஞ்சை வந்து ஒரு சிகரெட் பத்த இவ்வளவு இப்படி ஒழிய வேண்டியிருக்கு..." தென்று இவன் நினைத்துச் சலித்துக் கொண்டான். அங்கையெண்டால் ஐஞ்சமணி போலி ஹோஸ்டலாலை வெளிக்கிட்டு நடந்து பஸ் ஸ்டாண்ட் மட்டும் வந்து எலிபென்ற் கவுசிலை சோடாவும் குடிச்சிட்டு ஒரு சிகரெட்டும் மூட்டிக் கொண்டு முஸ்பாத்தி விடலாம்.. எங்

கடை தமிழ்ப்பகிடிகள் விளங்காமல் ஒரு மாதிரி சிங்களச் சனம் பாக்கேக்கை எவ்வளவு சிரிப்புச் சிரிப்பாய் வரும்...? கலியாணி சிரிச்சுச் சிரிச்சுத் திட்டும் போது, "மொக்கத்த, மொக்கத்த" என்று சிரித்தபடி விளங்காமல் கேட்கும் டெலிசியா கடைமுதலாவி. அவன் ஏதோ தன் கடையிலே இருக்கிற சாமான்களைப் பற்றி விசாரிக்கிறமோ எண்ட நினைப்பினை அவனுக்கோ எங்களுக்கோ சரியாகத் தெரியாத "இங்கில் சிலை" பேசத் தொடங்க... ஓ... அவை தான் எவ்வளவு முசுப்பரத்தியான விசயங்கள்...

—நினைவு ஓட்டத்தில் சட்டென்று ஒரு தடை. பிள்ளையார் கோவில் மணியம் வெட்டுப்பட்ட நினைவு மனதிலே தோன்றி அழுத்தியது. இப்படியெல்லாம் நாங்கள் செய்த அனியாயங்களுக்காகத் தான் அவங்க அப்பிடிச் செய்திருப்பாங்களோ என்று தோன்றியது... சீ... நாங்கள் என்ன செய்தனங்கள்... சும்மா முசுப்பாத்திக்குத்தானே... ஆனா... இது... என்ன மாதிரி ஒவ்வொரு வெள்ளியும் வந்து தேங்காயுடைச்சுப் போடை கும்பிட்டிட்டுப் போவாங்கள்... கல்யாணி அப்பவே சொன்னவன் தானே, ... இவங்க அப்பிடிக்கும்பிடுறார்கள்... சண்டை வந்தாலெல்லே தெரியும்... என்று... கடைசியாகப் பிள்ளையார் கோவில் தேரைக்கூட...

பஸ் ஸ்டாண்டிலிருந்து ஹாடி விடுதிக்குப் போக காசு குடாமல் "ஸ்கோல்" பயணம் செய்வதும்.. ஆயிஜீப்போ, ட்றக்கோ வந்தால் சொந்தவாகனம் போல் கைசாட்டி மறித்து விப்ட் வாங்கி, இறங்கும்போது "போமஸ்துதி" சொல்ல அவங்கள் "கமக்ரூப் மச்சாங்" என்று சொல்வதைக் கேட்டு ரசிப்பதும்....

'ம்... எங்கடை நல்ல காலம்... பிரச்சினைக்கு முன்னம் வந்து சேர்ந்திட்டம்... வந்த ஆயியளும் ரவுண் றவுடியளும் முதல் ஹாடிக்குத்தான் போனவங்களாம்... அடிக்க வெண்டு... போஸ்ரொப்பீசிலை வேலை செய்து பிரச்சினைக்கை தப்பி வந்த சிவா அண்ணை சொன்னார், ... எவ்வளவு முசுப்பாத்தியா சிரிச்சுச் சிரிச்சு றக்கிலே ஏறின இந்த ஆயியள் தானே முன்னுக்கு நிண்டு அடிச்சவங்களாம்...

எங்கடை பியசேனவும் சோமசிறியாக்களும் அடிச்சிருப்பாங்களோ...? என்னெண்டு தெரியும்...? கூடப்படிக்கிறவங்கள் அடியாடுகள்.. ஆனால் ஆரும் அடிக்க வந்தால் பேசாமல் தான் இருப்பார்கள். இல்லாட்டி அவங்களுக்கும் கரைச்சல் தானே.. ஆனால் அந்த அன்ராசபுரத்து தருமசேனா வாக்களை எப்பிடி நம்பிடுது...? அவன் தானே அப்பவே எங்கடை "டோம்" கதவிலே "தமிழீழம்" என்று எழுதினவன். லைபிறரி எரிச்சதை

சுவாரசியமாகக் கேட்டவ
னல்லோ அவன். ஏன்ரா
அதை எரிச்சியள் எண்டு...
அவனிட்டைத்தானே "கௌத
கொட்டியா? புத்தகமும் கிடந்
தது.. ம... கலியாணி சொல்
விற மாதிரி இவங்கள் 77இலை
நல்லா அடிச்சிருப்பங்கள்..

தொடுவானின் அடியில்
இருந்து. கரும்புள்ளியாக
ஏதோ ஒன்று தோன்றுவதும்
மறைவதுமாக வேடிக்கை
காட்டிக் கொண்டிருந்தது.
தூரத்தே ஹாபர் கட்டுவதற்
கான வேலைகள் துரிதமாக
நடப்பது-கல்லைற்றிக் கொண்டு
போக்கிளிப்புகள் போவது
எல்லாம் மங்கலாகத் தெரிந்
தது; பக்டரித் தூசின் பரந்த
வியாபிப்பினூடாக ஆட்கள்
நடமரடுவதுகூட சாதவாகத்
தெரிந்தது. வடமேற்கு மூலை
யின் கீழிருந்து-நலைந்து ஏதோ
பெயர் தெரியாத பறவைகள்
போர் விமானங்களை நந்தின.

இவன் எரிந்து முடிந்து
விட்ட சிகரெட்டை விசிவிட்டு
"நான் சிகரட் பத்த வர
வில்லை.. சும்மா கடலைப்
பார்க்கவெல்லோ வந்தான்"
தோரணையில் இன்னும் நன்றூ
கச் சுவரில் சாய்ந்து கொண்டே
சுவரை வெறித்துக் கொண்
டிருந்தான், நேரம் ஐந்துக்கு
மேலாகி விட்டது. சிலநன்
பாக் நேடியோவிலிருந்து
இவனுக்குப் பிடிக்காத பாடல்
ஒன்று அறைலாக ஒலித்தது
கொண்டிருந்தது. மங்கும்
பொழுதின் ஜாலங்கள் தொடு

வானிற்கு மேலாக மெதுவாக
தெரிய ஆரம்பித்தன.

இவன் பொலிஸ்டேசன் பக்
கமாகத் திரும்பிப் பார்த்தான்
.....

பொலிஸ்டேசன் குவாட்
டஸ் கிணற்றடியில் இரண்டு
பொலிஸ்காரர்கள் குளித்துக்
கொண்டிருந்தார்கள்..... இவ
னுக்குத் தான் படித்த கால
நினைவுகள் மனதில் எழுந்தன...
அப்பெல்லாம் சந்தி மூலைக்
கடையண்டை பீடி - சாமி
போலை யாக்களின்ரை மரிமக்
கதைப் புத்தகங்கள் எழுவத்
தைஞ்ச சதத்துக்கு அழகான
படங்களுடன் தொங்கும். கீழே
இருக்கும் கண்ணாடித் தட்டிலே
எம்ஜியார் சிவாஜி ஆக்க
ளின்ரை படங்களை சின்னச்
சின்னப் போட்டோக்களாக
வைத்திருப்பார்கள். பள்ளிக்
கூடம் விட்டவுடன் இவன்
சந்திக்கு வந்துவிடுவான்;
இல்லாவிட்டால் இந்த நடைஸ்
வராக்க கிறவுட்டையெல்லாம்
ஏற்றிக்கொண்டு வரும் பஸ்,
அமெரிக்கன் மிஷனுக்கு முன்
ஞல் நிற்காது நேரத்துக்கு
விட்டிறகுப் போகலாது...
அப்பெல்லாம், இந்தப் போட்
டோக்களைப் பாடத்து இது
எம்ஜியார், இது சிவாஜி என்று
நண்பர்களுடன் இவன் வெற்
பிடிப்பான். அந்தக் கடைக்கு
இங்காலுள்ள தந்திப் போஸ்ட்
டடியில் ஒரு பீடா வெத்திலைக்
காரன் இருப்பான். வட்ட
மாகச் சுற்றி நின்று கொண்டு

அவனது கொச்சைப் பாட்டு
களையெல்லாம் கேட்பதில்தான்
எவ்வளவு சந்திதாசம்...?

இப்போது இன்னும் இரண்டு
பொலிஸ்காரர்கள் குளிக்க
வந்து கொண்டிருந்தார்கள்.
முதல் வந்தவர்கள் இன்னும்
குளித்து முடியவில்லை. வந்து
கொண்டிருந்தவர்களில் துவா
யைக் சமுத்தில் மாலையாகப்
போட்டிருந்தவன் சோப்
பெட்டியைக் குலுக்கியபடி
ஏதோ சொல்லிச் சிரிக்க,
இவர்களில் சவர்க்காரம் போட்
டுக் கொண்டிருந்தவன் வெடிச்
சிரிப்பாய்ச் சிரிப்பது மெல்லிய
தாய்க் கேட்டது..

முன்பெல்லாம் இந்த பாங்
கிடக்கிறதுக்குப் பக்கத்திலே
தான் பஸ்ஸோல்ட் கிரிமலைக்
குப் போறாக்கள் அதிலே நிண்டு
தான் ஏறினது. இப்பெல்லோ
பஸ்ராண்ட் வந்திட்டுது...
ஹோல்ட்டிலே பெட்டையள்
நிற்கிற நேரமாய் பார்த்து
இந்தப் பொலிசுக்காறங்கள்
குளிக்க வருவாங்கள். அசிங்
மாகச் சோப்புப் போட்டு
பல்லையும் காட்டுவாங்கள்.
'எங்களுக்கு முந்திப் படிப்பிச்ச
மாவினி மிஸ் இந்த அரி
யண்டத்துக்காக - இவ பிறகு
நடேஸ் வராவிலை படிப்பிக்
கேக்கை - ராஜநாயகித் தியேட்
டரடியிலே நிண்டு ஏறி 769
இதைதான் கிரிமலைக்குப் போறவ
....."

கடற்கரை ஓரமாகப்
பொலிஸ்ரேசனுக்குப் பின்னால்

வளர்ந்திருந்த தென்னைகளுக்
குக் கீழ் இரண்டு பொலிஸ்
காரர்கள் சப்பாத்துடன்
நடந்து வந்தார்கள். வெறும்
வெளியினும் காறசட்டையு
மாக நடந்து வந்து கடற்
கரையைப் பார்த்தபடி தென்னை
களில் சாய்ந்தபடி நின்று
கொண்டு பேசத் தொடங்கி
னார்கள்:.... போன கிழமை
முழுவதும் இந்தத் தென்னை
மரங்களுக்குக் கீழ் ஆமிக்காற?
பொலிஸ்காறருக்கு "குட்டிங்"
பழக்கினவங்களாம்.....
ஓரே வெடிச்சத்தம் என்று
அப்பு சொன்ன ஞாபகம்
வந்தது... ..

இவன் நின்ற பக்கமாகப்
பார்த்தபடி நின்ற பொலிஸ்
காரன் பேசும்போது வாயைக்
கோணிக் கோணிக் கதைப்
பதையும் கையை அசைத்து
அசைத்து சைகை காட்டிப்
பேசுவதையும் அவர்கள் பேசு
வது கேட்காததால் ஒரு ரசனை
யுணர்வுடன் இவன் கவனித்
தான்

நேரம் ஐந்தரையாகி விட்
டது. நேடியோவில் நீங்கள்
கேட்டவை ஆரம்பமாகி விட்
டது. மூன்று நாலு சிறுவர்கள்
'சறுக்கிஸ்' விளையாடும் போது
போட்ட சத்தம் அதை மீறி
இனிமையாக ஒலித்தது... :
"இனி நிண்டால் கரைச்சல்...
அப்பு ஆறு மணி வேலை முடிஞ்சு
வந்தாலும்..."

இவன் பஸ் ஸ்ராண்டி பக்க
மாக வந்தான்; இன்னும் ஒரு

சிகரட் பத்தினால் நல்லாயிருக்கும் போலத்தான் இருந்தது... "சீ இனி நின்னடால் கரைச்சல்... போவம்..." என்று யோசித்த படி நின்ற மினிபஸ்களுக்குக் கருகில் போய் விசாரித்தான். எல்லாமே 769 றூட் பஸ்கள். ஒன்றுகூட 764 இல்லை ம்... இனி எத்தனை மணிக்கு வரப் போகுதோ...? என்ற நினைப்புடன் மங்கிப் போய்விட்ட அந்த மாலைப் பொழுதின் ஒளியில் கிரிமலைப்பக்கமாக ஏதாவது வருகிறதா என்று நோட்டம் விட்டான்...

தூசுப் படலங்களினூடாக... ஏதோ ஒன்று.. ஒ.. மினிபஸ் தான் வருகிறது. இவன் மினிபஸ் நிற்பாட்டுமிடத்தில் தயாராக நின்றான்:

பஸ் வந்து திரும்பி நின்றது. எல்லோருடனும் சேர்ந்து இவனும் ஓடினான்... எல்லோரும் இறங்குங்கோ... இவ்வளவுந்தான்... காங்கேசன்துறை மட்டுந்தான்"..... நாலேந்து பேர் இறங்கினார்கள். சிலர் முணுமுணுத்துக் கொண்டு போனார்கள் இன்னும் சிலர் இறங்கவில்லை. "போகேல்லையெண்டால் பிறகென்ன... இறங்குங்கோவன்...?"

இறங்காமல் இருந்தவர்களில் இரண்டொருத்தர் இறங்கினார்கள்:

இவன் வேறு ஒரு பஸ் வராதா என்று பார்த்தான். "ம்..... சீ. ரி. பி. வஸ்செண்டாலும் வருந்தானே."

கொஞ்சநேரம் வஸ்சுக்குள் ஏதோ கசமுசாக்கள். கொண்டக்டரும் றைவரும் இறங்கி நின்று ஏதோ கதைத்தார்கள். அடிக்கடி அவர்கள் வாயில் கேட்ட வார்த்தைகள் வந்து போனது மட்டும் இவனுக்குக் கேட்டது:

கொஞ்சநேரம் நின்று சலித்துப்போய், "அந்த வஸ்ராண்டுத் திண்ணையில் போயிருப்பம்" என்று திண்ணைப்பக்கமாக இவன் நடக்க நினைத்தபோது கொண்டக்டர் பெடியன் கத்தினான்.

"ஆ..... வாருங்கோ... வசாவிளான் மட்டும் போளுக்கள்". இவன் திரும்பி ஓடிப்போய் ஏறி இருந்தான்.

அந்த பஸைவிட்டு இறங்காமல் இருந்தவர்கள் முகத்தில் ஒரு பெருமிதச் சிரிப்பு.....

இன்னும் கொண்டக்டரும் றைவரும் இறங்காத அவர்களையாயிருக்க வேண்டும் திட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களும் இதைப்பற்றி அக்கறைப்படாதவர்களாக... சிரித்துக் கொண்டு ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக்கொண்டு.....

இவன் பஸ் ஓட்டத்துடன், பழைய நினைவுகளில் ஒன்றிவிட்டான்.

ஹாபர், ரெயில்வேஸ்டேசன், பழைய போஸ்ட் ஒப்பீஸ் கட்டிடம் கப்பலிவரும் அரிசி மூடைகள் இறக்கப்படும்போது கொட்டுண்டு ஒதுங்கும் அரிசிகளை வாரிவந்து அரித்து எடுக்கப்

பெண்கள் ஒதுங்கியிருக்கும் அந்த ரெஸ்ட்கவுன் முன் சிறுவெளி,.. ரெயில்வே ஷெட்..... அமெரிக்கன் மிஷன் முன்னால் பஸ்சிறகு நிற்பவர்களுக்கு வசதியாகப் போடப்பட்டு இருக்கும் தண்டவாளம்... முன்பு போலவே இப்போதும் அதிலே இரண்டொரு சிறுவர்கள் இருந்து புளியம் இலை கொறிக்கும் காட்சி... கந்தம்மான் வாட்சர் தாண்டித் தாண்டி தண்ணி அள்ளப்போகும் மடம், ஊறணி வேதக்கோயில்... எல்லாம் இவன் மனதுள் புதிதாக பழைய நினைவுகளைக் கிளறி விட அதிலேயே லயித்துப் போயிருந்தான் இவன். பஸ் மயிலிட்டியை நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது.

"என்னடாப்பா... பெரிய இளவாய்ப் போச்சு.. இவங்களிட்டை என்னண்டு காசை வாங்கிறது" என்ற முணுமுணுப்போடு உள்ளே நுழைந்து இவனிடம் கொண்டக்டர் காசு கேட்ட போது இவனுக்கு ஒன்றும் புரியாதது மட்டுமல்ல, எரிச்சல்கூட எழுந்தது.

இவன் மீண்டும் கண்ணாடியூடாக வெளியே பார்வையை ஓடவிட்டான்..... "சல்லி..... சல்லி... நைன்றுப்பீஸ்... ஆறுபேருக்கும் 'சல்லி... சல்லி... ஹி... ஹிய காசி இல்லே... நாளைக்கு.....' சட்டென்று இவனுக்கு எதுவோ உறைத்தது போல..... திரும்பிப் பார்த்தான். கொண்டக்டர் அவர்களிடம் காசுவாங்க மல்லாடிக் கொண்டிருந்தான்;

'ஐயா... ஏன் எங்கடை வயித்திலை அடிக்கிறியள்... நாங்களை இந்த எரியிற டீசலுக்கு முதலாளிக்கு கணக்குக் காட்ட வேண்டாமோ...' 'டீசல்... டீசல்... எங்களுக்கு C. T. B. யிலை பாஸ் இருக்குத் தெரியுமோ? மற்ற பஸ்காரங்கள் எங்களிட்டை காசு கேட்கிறேன்... தெரியுமா? கொண்டக்டருக்கு அவர்களின் பாசை விளங்கவில்லை... ஆனாலும் C. T. B. யும் பாஸ் என்ற சொல்லும் விளங்கியிருக்க வேண்டும்... அவன் சொன்னான் அதுதானே... நீங்கள் C. T. B. பஸ்சு போயிருக்கலாம்தானே..... ஏன் இதிலை வந்து எங்களுக்கு சஸ்ரத்தைக்குட்கிறியள்... 'கவுண்ட்மன் டிபஸ்சிலைதானே பாஸ்...'

ஏய்.. நீ என்ன... உனக்கு வாய்கூடிப் போச்சு... எங்கடை கவுண்ட்மன் தான் இது... நாங்க நினைச்சால் என்னவும் செய்வம்... உன்னை பஸ் ஓடாமல் பண்ணவும் எங்களுக்கு முடியும்..."

கொண்டக்டர் மௌனமாக நிற்கிறான். அந்த சிவில் யூனிபோம் ஆமிக்காரர்கள் இன்னும் சிரிக்கிறார்கள்... அவனுக்கு சிங்களம் விளங்கவில்லை: ... ஆனால் ...

—இவனுக்குத் தலைவரை ஏதோ தீச்சுவாலை பற்றி எரிந்தது போல..... ஒரு கரிணகரே மான உணர்வு. பஸ் ஜன்னலை இறுகப் பற்றிக் கொண்டே

கொண்டகிடரையும் அவர்
களையும் பார்த்தான்... ..
கொண்டக்டர் என்ன நினைத்
திருப்பானோ... ஆனால்... ..
மௌனமாகவே அவன் நின்
ருள்.....

“எட இழவே... இந்தச்
சிங்களம் எனக்கும் விளங்கி
யிருக்க வேண்டாமே...”

—இவன் மணம் எண்ணிக்
கொண்டது.

பல் பலரலிச் சந்தியால்
திரும்பி ஓடியது... மனதிலே
ஏதோ பாரமாக — மிகமிக

பாரமாக, தாங்கமுடியாததாக

எட்டிப்பார்த்தான் — ஐயர்
வீட்டடி, “அண்ணை இறக்கம்”

இவன் இறங்கி நடந்தான்.
வேலியருகில் படுத்திருந்த
முகத்தார் வீட்டுப் பெட்டை
நாய் உறுமிக் கொண்டு எழுந்து
வந்தது.

எட்டி ஒரு உதை
கொடுத்துவிட்டு அது வில்...
வில் என்று ஒலமிடுவதைக் கவ
னியாமல் நடந்தான் இவன் —

காலம் பெறுமதியானது

“வினே கழியும் ஒரு நிமிடத்தையேனும் மீட்டு உபயோகிக்க
முடியாது. எனினும் இதையறிந்த பின்னும் எவ்வளவு நேரத்தை
வினாக்குகிறோம்.”

— மகாத்மா காந்தி

நொடிப்பொழுதில் உங்கள் ஆடைகளின் அழுக்கை அகற்றி
பளிச்சிடும் வெண்மையைப் பெறுவதற்கும் பாவியங்கள்

சுப்ப மில்க்வைற் சோப்

✽ இது ஓர் மில்க்வைற் தயாரிப்பு ✽
ஒரு கட்டி விலை ரூபா 4-50 மட்டுமே

10 மேலுறைகளுக்கு 1 அப்பியாசக் கொப்பி இலாம்

மூன்று தமிழக எழுத்தாளர்களும் ‘முற்போக்கும்’ (பாவம்) பாரதியும்!

தமிழகத்திலிருந்து காலத்
துக்கு காலம் பல்வேறு இலக்
கியகாரர் ஈழத்திற்கு விஜயம்
செய்வது வழமையானதுதான்.
இம்முறையும் மார்ச் மாதத்தின்
பிற்கூறுகளில் இலங்கை முற்
போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம்
எடுத்த பாரதி நூற்றாண்டு(த்
திரு) விழாவின் மூன்றாம் கட்டத்
தின் இரண்டாவது உபகட்டத்தின்
(ஆ) பிரிவின், முதல் பகுதியை
பூர்த்தி செய்யும் முகமாக ராஜம்
கிருஷ்ணன், பேராசிரியர் ராம
கிருஷ்ணன், சிதம்பர ரகுநாதன்
மூன்று பேரும் வந்திருந்தனர்.
இவர்களுடைய இலங்கை விஜ
யத்தை இ. மு. எ. ச. மொத்த
மாகவே ‘குத்தகை’ எடுத்திருந்
தது. எவ்வகையான இயக்க
நடவடிக்கைகளும், கலை, கலா
சார இயக்கத்திறனும் அற்று,
உறைந்தபோயிருக்கும் இ. மு.
போ. எ. ச. திடீர்திடீரென
விழாக்களும், அறிக்கைகளும்
என்று வேஷங்கள் கட்டுவது
அவர்களது இயல்பான அம்ச
மாகும்.

எண்ணற்ற விடுதலைப்
போராளிகளையும், விமரிசகர்
நித்தியானந்தன், கலைஞர் நிர்
மலா, மதகுருமார், மருத்தி

வர், பல்கலைக்கழக மாணவர்
கள், பாடசாலை மாணவர்கள்
இன்னும் பலரையும் பயங்கர
வாதத் தடைச் சட்டத்தின்
கீழ் நிதிவிசாரணையின்றியும்,
சித்திரவதை செய்தும் வருகிற
ஒடுக்குமுறை அரசின் — ஐக்கிய
தேசியக் கட்சியின் சபாநாயகர்,
மற்றும் ஐக்கியதேசியக்கட்சி
உயர் பிரமுகர்களை ஒன்றுகட்டி
பாரதி நூற்றாண்டு விழா நடாத்தி
திரார்கள்.

தமிழ் மக்களின் இன்றைய
குழலில் ஐ. தே. க. உயர்
பீடத்தை விழாவுக்கு அழைப்
பதும், அவர்களோடு தங்களை
இனங் காட்டுவதும் எவ்வளவு
வெட்கம் கெட்ட விஷயம்!
இவர்களையும் ஈழத்துத் தமிழ்
எழுத்தாளர்களை என்று சொல்ல
நேரிடுவதே எவ்வளவு துயர்
தருகிறது?

இப் பின்னணியை அறியா
மல் இங்குவந்த மூன்று தமிழக
எழுத்தாளர்களுக்கும் எங்க
ளுடைய அனுதாபங்கள்—இவர்
கள் கலந்துகொண்ட இலக்கியச்
சந்திப்பு ஒன்று கொழும்பில்
இடம்பெற்றபோது, தமிழக
எழுத்தாளர்களுக்கு இ. மு.
போ. எ. ச. போலித்தன்மை

பற்றியும், தமிழ் மக்களின் விடுதலைப் போராட்டத்தைப் பற்றிய அவர்களது துரோகத்தனமான நிலைப்பாட்டையும், பயங்கர வாதத்தடைச்சட்டம், சாகித்திய மண்டலப் பரிசுகளை நிராகரிப்பது தொடர்பான மௌனநிலை பற்றியும் ஒரு எழுத்தாளர் கருத்துச் சொன்ன போது அவருடைய பேச்சைத் தடுக்கவே இந்த முற்போக்குகள் மூயன்றார்கள்.

யாழ்ப்பாணத்திலும் ஒரு இலக்கியச் சந்திப்புக்கு ஏற்பாடாகியிருந்தது. 4-30 மணிக்கு ஆரம்பமான இச்சந்திப்பின் துவக்கத்திலேயே டொமினிக் ஜீவா அவர்கள் தமிழக எழுத்தாளர்கள் கொழும்பு செல்லவேண்டியிருப்பதால் 6-00 மணிக்கு கலந்துரையாடலை முடிக்க வேண்டும் என அறிவித்தார். இக்கலந்துரையாடல் பற்றிப் பகிரங்க அழைப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருந்ததால் மு.போ. எ. ச. தைச் சாராத இலக்கிய நண்பர்களும் வந்திருந்தனர். அவர்கள் இக்கருகிய நேரம் பிரயோசனமாக அமையும் என எதிர்பார்த்தனர்: வழமை போலவே, டொமினிக் ஜீவா கோமாளித் தனமாக இலங்கை — இந்தியப் புத்தகப்பரிமரநிறம் பற்றி பேசினேரத்தை விண்டித்தபோது ஒரு நண்பர் எழுந்து நேரத்தைப் பயனுள்ள வகையில் பாவிக்கும் படி கேட்டுக் கொண்டு சில கருத்துக்களை முன்வைத்தார்—

1. தமிழகத்திலிருந்து வரும் இலக்கிய காரருக்கு இங்குள்ள உண்மைநிலையை அறியத்தராது. இங்குள்ள பல்வேறு இலக்கியப் போக்குகளைக் காட்டாது, தாங்கள் மட்டுமே இங்கு, ஏக போக எழுத்தாளர்கள் எனக் காட்டி, ஊர்க்களையும் காட்டி அனுப்புவதையே இக்கூட்டம் வழமையாகச் செய்கிறது;
2. முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் தனது ஆரம்பகால கட்டங்களில் தேசியகலை இலக்கிய விழிப்புணர்விற்கு கணிசமான பங்களிப்பைச் செய்தது. எனினும் காலப் போக்கில் இலங்கைக்கொம் யூனிஸ்ட்கட்சியின் சந்தர்ப்பவிவாதப்போக்கிற்கு ஏற்ப தானும் சந்தர்ப்பவிவாதநடைமுறைகளை ஏற்றுக் கொண்டது (பதவியுயர்வுகள், சலுகைகள் பெறல், கோட்டா பெறல்,.... இப்படி)
3. தமிழ்த் தேசிய இனப்பிரச்சனை தொடர்பாக அரசியல் ரீதியாவும், இலக்கிய ரீதியாகவும் அக்கறை செலுத்தாமல் விட்டது. மாறாக, இக்கூட்டத்தில் சிறுசஞ்சிகைகளான புதுசு, அலை, சமர் போன்றன (இவற்றுடைய இலக்கியப் பார்வையில் வேறுபாடிருப்பினும்) இப்பிரச்சனை குறித்து கூடியகவனம் செலுத்தின;

4. பயங்கரவாதத் தடைச்சட்டம், விமர்சகர், எழுத்தாளர், நாடகக்கலைஞர்களை சம்பந்தமாக எது விதமான எதிரீனையும் காட்டாமை. இந்நண்பர் இவ்வாறு கருத்துத் தெரிவிக்கையில் 'முற்போக்குகள்' பலதுள்ளி எழுந்து சாந்தன், யோகநாதன் ஆகியோர் எழுதியதரகவும், யாழ்ப்பாணம் எரியுண்டபோது டொமினிக் ஜீவா யாழ்நகர் எரியுண்ட (பீற்றரி கெனமனின்) படத்தை மல்லிகையில் போட்டதாகவும் முழங்கினார்கள். இவர்கள் குறிப்பிட்ட எழுத்தாளர்களின், குறிப்பாக செ. யோகநாதனின் எழுத்துக்கள் பற்றி, அவர்களும் அவர்களைச் சார்ந்தவர்களும் சமூக விரோதத்தன்மைபற்றி 'புதுசு' விரிவாகவும், தனியாகவும் வரும் இதழ்களில் வெளியிடும் யோசனை உண்டு. விழிப்புள்ள எந்தவொரு இலக்கிய ஆர்வலனுக்கும் நண்பருடைய கருத்துக்கள் புதுமையாக இராது.

கலந்துரையாடலில் கலந்து கொண்ட பேராசிரியர் ராமகிருஷ்ணன், ஏன் மு. போ. எ. ச. நிர்மலா—நித்தியின் கைதுபற்றி மௌனமாயிருந்தது எனக்கேட்டு, தமிழகத்தில் நகல்லைட்டுக்கள் பலர் கைது செய்யப்பட்டபோதே தாங்கள் எதிர்ப்பினைக் காட்டியதாகவும் குறிப்பிட்டபோது எல்லோர் முகத்திலும் அசடு வழிந்தது;

இந்தச் சந்திப்பின்போதும் முக்கியமான பல முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள், விமர்சகர்கள் உதாசீனம் செய்யப்பட்டதையும் உணர முடிந்தது.

சிதம்பர ரகுநாதன், ராஜம் கிருஷ்ணன், ராமகிருஷ்ணன் மூவரும் ஆய்வுரீதியான பயன்மிக்க கருத்தரங்குகள் எதிலும் கலந்துகொள்ள முடியாமல் போனது அவர்களினதும் துரிதிரீட்டம். இங்கும் அங்குமா முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் ஒழுங்குபண்ணிய 'புராண படனங்களில்' கதாப்பிரசங்கம் நிசுழ்த்தவே அவர்களது நேரம் சரியாகப் போயிற்று; எனினும் ராஜம் கிருஷ்ணன், யாழ்ப்பாண பெண்கள் ஆய்வு வட்டத்தில் முக்கியமான கருத்தரங்குகொன்றில் கலந்துகொண்டார் என்று தெரிகின்றது; ரகுநாதன் யாழ்ப்பாணக் கலைக்கழகத்தில் 'பாரதி ஆய்வுகள்' பற்றி மட்டும் கொஞ்ச உருப்படியான கருத்துத் தெரிவித்தார். மற்றும் படி. இமயமலையில் ஏறிநின்று பார்த்தான் பாரதி! என்ன தெரிந்தது — ரஷ்யாவில் புரட்சி! உடனே பாடுகின்றார் ஆஹர் என்றெழுந்தது தபார் யுகப் புரட்சி.....) என்று வழமையாகப் பிரசங்கம். இவர்கள் மூவரிலும் பேராசிரியர் ராமகிருஷ்ணன் மட்டுமே தமிழ்த்தேசிய இனப்பிரச்சனை பற்றிய தெளிவும், புரிந்து கொள்ளலும் உடையவராக இருந்தார் என்பது அவரது பேச்சுக்களில் இருந்து தெரிந்தது.

ஈழத்துக்கு வரும் தமிழக இலக்கிய காரர்கள் இங்குள்ள அரசியல், இலக்கிய நிலைமைகளை ஓரளவாவது பரவலாக அறிய முடியாமல் திருப்புவது அவர்களுக்கும் நல்லதல்ல, எங்களுக்கும் தான் நல்லதல்ல என்ற அக்கறையிலேயே இதை எழுதுகின்றோம்.

காந்தியத்தின்மேல் ஒடுக்கு முறை அரசின் கரங்கள் :

எந்த ஒரு தேசிய இனத்திற்கும் குறித்த நிலப்பரப்பு அமைய முடியாது போகிற போது, அத் தேசிய இனம் தேசமாக உருவாகுவதும் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தை வெற்றிகரமாகச் சாத்தியமாக்குவதிலும் மிகுந்த சிக்கல்கள் இருக்கும். அமெரிக்காவில் நீக்கிரோ தேசிய இனம் இவ்வாறு தான் துண்டாடப்பட்டு போன அவலத்தை வரலாறு எமக்குத் தெரிவிக்கிறது.

தமிழ் தேசிய இனத்திற்கென இலங்கையில் இருந்து வருகிற பாரம்பரிய நிலப்பரப்பைத் துண்டாடவும், சிங்களக் குடியேற்றங்கள் மூலம் தமிழ்த் தேசிய இன ஒருமையைச் சிதைக்கவும் நீண்ட காலத்துக்கு முன்பே நுனி எடுத்துக் கொடுத்த பெருமை டி. எஸ். செனராயக் காவைச் சாரும். அவர் வழியில் எல்லா அரசாங்கங்களும் குடியேற்றங்களை ஏற்படுத்தி தமிழ்ப் பிரதேசங்களை அபகரிப்பதில் தொடர்ந்தும் ஈடுபட்டு வருகின்றன. திருகோணமலையிலிருந்து 20 மைல்களுக்கு அப்பரல் திருகோணமலை - அநுராதபுரம் வீதியில் உள்ள பாரதிபுரம் கிராமத்தில் கடந்தமாதம் 14ம்

தேதி தமிழ் மக்களின் பதினாறு வீடுகள் தீயிட்டுக் கொளுத்தப்பட்டன. பன்னூன் உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவைச் சேர்ந்த ஐந்து சிங்கள அரசாங்க ஊழியர்களும் ஒரு கிராமசேவகரும் இத்தீயிடலை நிகழ்த்தியதோடு அல்லாமல் அங்கு குடியேறியிருந்த அனைத்துத் தமிழ்க் குடும்பங்களையும் இடத்தை விட்டு வெளியேறுமாறு பயமுறுத்தல் செய்துள்ளனர். பாரதிபுரம் கிராமத்தில், 1977, 1981 இனக் கலவரங்களின்போது தென்னிலங்கையிலிருந்து விடு, வாசல் அனைத்துமிழந்துவந்த மலையக மக்களே குடியேற்றப்பட்டிருந்தனர். இவர்களை இங்கு குடியேற்றுவதற்கு காந்தியம் சமூக சேவை நிறுவனம் பொறுப்பாயிருந்தது. கலவரங்களின் போதெல்லாம் 'அகதி'களாக தெற்கிலிருந்து வருபவர்களை தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் குடியேற்றுவதில் தன்னை முற்றாக ஈடுபடுத்தி கொண்டது காந்தியம். காலத்துக்குக்காலம் வவுனியா, திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு போன்ற இடங்களில் அரசு படைகள் காந்தியத்திற்கும், குடியேறியுள்ள மக்களுக்கும் இடர்தந்து வருகிறது. இம்மக்கள் குடியேற்றங்கள் அனைத்தும் தமிழ்

நீழத்தின் எல்லைப்பிரதேசங்கள் என்று சொல்லப்படத்தக்க இடங்களிலேயே ஏற்பட்டிருப்பதால் அரசாங்கம் மறைமுகமாகவும் நேரடியாகவும் இவர்களை அகற்றுவதற்கு முயல்கிறது. கடந்த ஏழு வருடங்களாக அரசு பயங்கரவாதம் இவற்றுக்கு உபயோகமாகிறது.

திருகோணமலை மாவட்டத்திற்குள் 'சேருவில்' என்னும் சிங்களத் தொகுதியை குடியேற்றங்கள் மூலம் அரசு உருவாக்கியதை நாம் மறந்து போக முடியாது. இப்போதும் கொத்மலைத் திருப்பத்தின்மூலம் வெளியேற்றப்போகும் சிங்கள மக்களை பன்னூன் பகுதியில் குடியேற்ற முயற்சி எடுக்கப்படுகிறது. பாரதிபுரம் போன்ற இடங்களில் தமிழ் மக்களின் குடியேற்றங்கள் 'சேருவலை' புனிய நகருக்கு ஆபத்து ஏற்படுத்தும் என்று அரசாங்கம் கருதுகிறது. அண்மையில் வெளிவந்த ஒரு செய்தி மிகவும் முக்கியமானது. தமிழ் மக்களின் விடுதலைப் போராட்டத்தைச் சாத்தியமான எல்லா வழிகளிலும் நசுக்குவதற்கான தந்திரோபாயங்களைத் தகவுரை செய்வதற்கென உருவாக்கப்பட்ட Intelisen Service Division அண்மையில் ஜனாதிபதிக்குச் சமர்ப்பித்த அறிக்கையின் சில அம்சங்கள் வெளிவந்துள்ளன:

1. தமிழ் மக்கள் ஏற்கனவே பெரும் பான்மையினராக வாழும் கிராமங்களையும் சிறுநூர்களையும் சுற்றித் தமிழ்

மூலம் சிங்களவரும் கலந்து வாழும் ஒருமைப்பாட்டு வலயங்கள் தோற்றுவிக்கப்படவேண்டும். இத்தகைய இனக்கலப்பு வலயங்களைத் தோற்றுவிப்பதன் மூலம் தமிழர் பெரும்பான்மையுடனும் தனித்துவத்துடனும் வாழும் தன்மையை இழக்கச் செய்துவிடமுடியும்;

2. ஓய்வு பெற்ற இராணுவ அதிகாரிகளுக்கு வேண்டிய ஆயுதங்களைக் கொடுத்த புதிய குடியேற்றப்பகுதிகளுக்கு அணித்தாகக் குடியமர்த்தவேண்டும். இவர்களுக்குப் பாரிய பல தொழிற்பண்ணைகளை அமைக்க நிலமும் ஏனைய வசதிகளும் செய்து தரப்பட வேண்டும் அதைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளில் 'பயங்கர வாதிகள்' தம்மைக் கட்டியெழுப்பமுடியாமல் முறியடிக்கவே இத்திட்டம் முன்வைக்கப்பட்டது.

3. பதவியாவில் தனிமான் நிர்வாக மாவட்டம் உருவாக்கப்பட வேண்டும். அவ்வாறு உருவாக்கியிருந்தால் இப்பகுதிகளில் மலையகத்திலிருந்து வெளியேறும் தமிழர்களைக் குடியமர்த்தி வரும் ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகசேவை இயக்கத்தின் நடவடிக்கைகளுக்கு மாற்று நடவடிக்கை எடுத்திருக்கமுடியும்;

இவ்வறிக்கை தமிழ் மக்களைப் பொறுத்தவரை எவ்வளவு பாரதூரமானது என்பதை இப்போது நீங்கள் உணர முடியும்; அறிக்கையின் பின்னணியிலேயே அரசு பயங்கரவாதத்தைப் பயன்

படுத்தித் தமிழ் மக்கள் எல்லைப் புறமாக இருந்து வீடுகள் கொளுத்தப்பட்டு வெளியேற்றப்பட்டு நிகழ்ந்து வருகிறது.

'ஒரு குறிப்பிட்ட சமூக சேவை இயக்கம்' என மேற்படி அறிக்கையில் குறிப்பிடுவது சந்தேகமில்லாமல் காந்தியே. இதன் தொடர்ச்சியாக வவுனியா, திருக்கோணமலை, மட்டக்களப்பு காந்திய அலுவலகங்கள் 'சீல்' வைக்கப்பட்டதோடு, அமைப்புச் செயலாளர் ராஜசுந்தரம் உட்பட வேறு பல தொண்டர்களும் பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டத்தின் கீழ் ராணுவ முகாம்களில் தடுத்து வைக்கப்பட்டுச் சித்திரவதை செய்யப்படுகிறார்கள் என அறிகிறோம்; எனவே அதியுத்தம ஜனாதிபதி முதல் ஏனைய ஆளும் கட்சி

உறுப்பினர்கள்வரை சீராகத் திட்டமிடப்பட்டு தமிழ்த் தேசிய இனத்தின் ஒருமையைக் குலைக்கும் முயற்சி நடந்து வருகிறது.

இந்நிலையில் சனநாயகச் சட்ட வட்டங்களுக்கு அப்பால் நின்று போராடுவதும், யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டினுள்ளேயே அதிரடி நடவடிக்கைகளைத் தொடர்ந்து பேணுவதும் மட்டும் போதுமா? சாதாரண ஜனநாயக வட்டத்திலுள்ளேயும், அதற்கு அப்பாலும் செயல்படுவது ஒரு நாணயத்தின் இரு பக்கங்கள் போன்றது; இந்த கைய அமைப்பு முறையை நோக்கி தந்திரோபாயமாகவும் புத்தி பூர்வமாகவும் நகரும் படி விடுதலை ஆர்வலர்களைப், போராளிகளைக் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

புதுசுவீற்கு வாழ்த்துகள்

- பேராத்தன பல்கலைக் கழகத் தமிழ்ச் சங்கத்திற்கு எங்கள் நன்றி உண்டு. மிகுந்த சிரமத்திற்கும், படிப்பிற்குமிடையில் 'திருவிழா', 'உதாரணம் கல்கத்தா' ஆகிய இரு நாடகங்களை மேடையேற்றி நிதி சேகரித்துத் தந்தமைக்குக் நாங்கள் அவர்களுக்கு கடமைப்பட்டவர்கள்.
- இவ்விதழின் தயாரிப்பு வேலைகள் யாவும் ஜனவரி மாதத்திலேயே முடிந்துவிட்டன. ஆயினும் படிப்பும், பொருளாதார நெருக்கடியுமே இவ்விதழின் தாமதத்திற்குக் காரணம். மன்னிக்க;
- முல்லை அமுதனின் 'நித்திய கல்யாணி' கவிதைத் தொகுதி கிடைத்தது: நன்றி:

— புதுசுகள்

**Karunanithy
& Co.**

122, Colombo Street
KANDY.

T. Phone: - 08 - 22537.

கருணாநிதி அன் கோ.

122, கொழும்பு வீதி,
கண்டி.

தொலைபேசி: 08 - 22537

JEYAM'S INSTITUTE

K. K. S. ROAD, CHUNNAKAM.

விலங்கியல்	—	திரு. நாகநாதன்
தாவரவியல்	—	{ திரு. சிவவீரசிங்கம் திரு. ரவிக்குமார்
பௌதிகவியல்	—	திரு கணேசன்
இரசாயனம்	—	{ திரு. மனோகரன் திரு. குகதாசன்
தூயகணிதம்	—	திரு. ஸ்ரீரங்கன்
பிரயோககணிதம்	—	திரு. கிருஷ்ணகுமார்
பொருளியல் வர்த்தகம்	} —	திரு. இராமநாதன்
புவியியல்	—	திரு. சண்
தமிழ் இந்துநாகரீகம்	} —	திரு. பாலா
கணக்கியல்	—	திரு. சோதி
அளவையியல்	—	திரு. காந்தன்

* சுவையான சிற்றுண்டி வகைகள்

* குளிர் பானங்கள்

* பழவகைகள்

அனைத்திற்கும்

ஸ்ரீ க ர ம ர ஶீ

இல. 1, நவீன சந்தை

திருநெல்வேலி

PUTHUSU — Tamil Magazine

“Eswart Villa”, Siruvilan, Ilavalai, Sri Lanka.

எங்கள் தயாரிப்புகள்:

* எவர் - ரெஸ்ற் லங்கானு தேயீகை

** 707 எவர் - ரெஸ்ற் கோப்பீ

உற்சாகத்தைத் தருவது. அத்துடன் அரச பரிசோதனையில்
சுத்தம், சுகாதாரம் என நிரூபிக்கப்பட்டது.

புத்துணர்ச்சியுடன் திகழவைக்கும் புதியதோர் உலகம் உங்கள்முன்.

எவர் - ரெஸ்ற்

இன்டஸ்ரீஸ்

&

டிஸ்ரீபியூற்றேர்ஸ்

கச்சேரி—நல்லூர் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

அச்சுப் பதிவு : திருமகள் அழுத்தகம், சுன்னகம். மே 1983.